

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβόλιο

- * Οδηγία 92/77/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος του φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (Προσέγγιση των συντελεστών ΦΠΑ) 1
 - * Οδηγία 92/78/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την τροποποίηση των οδηγιών 72/464/ΕΟΚ και 79/32/ΕΟΚ περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι δαρύνουν την κατανάλωση βιομηχανοποιημένων καπνών 5
 - * Οδηγία 92/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την προσέγγιση των φόρων στα τσιγάρα 8
 - * Οδηγία 92/80/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την προσέγγιση των φόρων στα βιομηχανοποιημένα καπνά εκτός των τσιγάρων 10
 - * Οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή .. 12
- 92/510/ΕΟΚ:
- * Απόφαση του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εξουσιοδότηση των κρατών μελών να συνεχίσουν να εφαρμόζουν σε ορισμένα πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένους σκοπούς, τους υφιστάμενους μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης ή τις υφιστάμενες απαλλαγές από ειδικούς φόρους κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ 16

Περιεχόμενα (συνέχεια)

* Οδηγία 92/82/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή	19
* Οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά	21
* Συμφωνία μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου της Ισπανίας και σχετικές δηλώσεις	28
* Οδηγία 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη	29

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ 92/77/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 1992

για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος του φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (Προσέγγιση των συντελεστών ΦΠΑ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,την γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς, που αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους της Κοινότητας, απαιτεί, ως πρώτο βήμα, την κατάργηση των φορολογικών ελέγχων στα σύνορα·

ότι όσον αφορά το φόρο προστιθέμενης αξίας η κατάργηση αυτή συνεπάγεται επίσης, προκειμένου να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, όχι μόνο ενιαία βάση του φόρου προστιθέμενης αξίας αλλά και αριθμό και ύψη συντελεστών αρκετά παραπλήσια μεταξύ των κρατών μελών· ότι είναι σκόπιμο να τροποποιηθεί ανάλογα η οδηγία 77/388/ΕΟΚ⁽⁴⁾·

ότι κατά τη μεταβατική περίοδο πρέπει να είναι δυνατό να ισχύουν ορισμένες παρεκκλίσεις σχετικές με τον αριθμό και το ύψος των συντελεστών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 77/388/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 12, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. α) Από την 1η Ιανουαρίου 1993 τα κράτη μέλη εφαρμόζουν κανονικό συντελεστή ο οποίος, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996, δεν μπορεί να είναι κατώτερος του 15%.

Με βάση την έκθεση για την εφαρμογή των μεταβατικών ρυθμίσεων και των προτάσεων για τις οριστικές ρυθμίσεις που πρέπει να υποβληθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 281 στοιχείο ιβ), το Συμβούλιο θα καθορίσει ομόφωνα πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1995, το ύψος του ορίου του κανονικού συντελεστή που θα εφαρμόζεται μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1996.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να εφαρμόζουν έναν ή δύο μειωμένους συντελεστές, οι οποίοι δεν μπορούν να είναι κατώτεροι του πέντε στα εκατό (5%) και εφαρμόζονται μόνο στην παράδοση αγαθών και παροχή υπηρεσιών των κατηγοριών που αναφέρονται στο παράρτημα Η.

β) Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μειωμένο συντελεστή στην προμήθεια φυσικού αερίου και ηλεκτρισμού υπό τον όρο ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Το κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας οφείλει να ενημερώσει προηγουμένως την Επιτροπή. Η Επιτροπή αποφασίζει αν υπάρχει κίνδυνος στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Αν η Επιτροπή δεν λάβει απόφαση εντός τριμήνου αφότου ενημερωθεί, θεωρείται ότι δεν υπάρχει κίνδυνος στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

γ) Οι κανόνες που αφορούν τους συντελεστές οι οποίοι εφαρμόζονται σε έργα τέχνης, αντίκες και σε αντικείμενα για συλλογές καθορίζονται στην οδηγία που αφορά τις ειδικές ρυθμίσεις που

(¹) ΕΕ αριθ. C 176 της 17. 7. 1990, σ. 8.

(²) ΕΕ αριθ. C 324 της 24. 12. 1990, σ. 104.

(³) ΕΕ αριθ. C 332 της 31. 12. 1990, σ. 1.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/680/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1991, σ. 1).

ισχύουν για τα μεταχειρισμένα αντικείμενα, τα έργα τέχνης, τις αντίκες και τα αντικείμενα για συλλογές. Το Συμβούλιο εκδίδει την εν λόγω οδηγία πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1992.

- δ) Οι κανόνες που αφορούν τη φορολογία άλλων γεωργικών προϊόντων εκτός από αυτά που περιλαμβάνονται στη κατηγορία 1 του παραρτήματος ή καθορίζονται με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994 με βάση πρόταση της Επιτροπής.

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν ήδη μειωμένο συντελεστή μπορούν να εξακολουθήσουν να το πράττουν· εκείνα όμως που ήδη εφαρμόζουν κανονικό συντελεστή δεν δικαιούνται να εφαρμόσουν μειωμένο συντελεστή. Αυτό θα επιτρέψει την επί δύο έτη αναβολή της εφαρμογής του κανονικού συντελεστή.

- ε) Οι κανόνες που αφορούν το καθεστώς και τους συντελεστές που εφαρμόζονται στο χρυσό καθορίζονται σε οδηγία που αφορά τους ειδικούς κανόνες που ισχύουν για το χρυσό. Η Επιτροπή υποβάλει την πρόταση αυτή εγκαίρως ώστε να μπορέσει να εγκριθεί ομόφωνα από το Συμβούλιο πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1992.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα αυτόν από την 1η Ιανουαρίου 1993. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν μέθοδο υπολογισμού του ΦΠΑ ο οποίος ισχύει για τις παραδόσεις χρυσού μεταξύ προσώπων υποκείμενων σε φόρο στο ίδιο κράτος μέλος σύμφωνα με την οποία ο φόρος θα καταβάλλεται από τον αγοραστή για λογαριασμό του πωλητή ενώ ο αγοραστής θα έχει παράλληλα δικαίωμα έκπτωσης του ίδιου ποσού φόρου ως φόρου εισροών.»

2. Στο άρθρο 12 παράγραφος 4, το πρώτο εδάφιο διαγράφεται.

3. Στο άρθρο 12 παράγραφος 4 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Βάσει έκθεσης της Επιτροπής, το Συμβούλιο επανεξετάζει ανα διετία, αρχίζοντας από το 1994, το πεδίο εφαρμογής των μειωμένων συντελεστών και δύναται να αποφασίσει ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής, την τροποποίηση του καταλόγου αγαθών και υπηρεσιών του παραρτήματος Η».

4. Στο άρθρο 28, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παράγραφος 3, κατά τη διαλαμβανόμενη στο άρθρο 281 στοιχείο ιβ) μεταβατική περίοδο εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

- α) Δύνανται να διατηρηθούν οι απαλλαγές με επιστροφή του καταβληθέντος στο προηγούμενο στάδιο καθώς και οι μειωμένοι συντελεστές που είναι κατώτεροι από το ελάχιστο όριο μειωμένων

συντελεστών που ορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 3 που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 1991, εφόσον δεν αντικεινται στην κοινοτική νομοθεσία και πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζουν στην τελευταία περίπτωση του άρθρου 17 της δεύτερης οδηγίας της 11ης Απριλίου 1967.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλιστεί η βεβαίωση των ιδίων πόρων που σχετίζονται με τις πράξεις αυτές.

Εφόσον οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου προκαλούν στην Ιρλανδία στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην προμήθεια ενεργειακών προϊόντων θέρμανσης και φωτισμού, η Ιρλανδία δύναται, με ειδική αίτησή της, να λάβει από την Επιτροπή την άδεια να εφαρμόσει μειωμένο συντελεστή στις προμήθειες αυτές, σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 3. Στην περίπτωση αυτή η Ιρλανδία υποβάλει στην Επιτροπή την αίτησή της συνοδευόμενη από όλα τα αναγκαία στοιχεία. Αν η Επιτροπή δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης, η Ιρλανδία θεωρείται ότι έχει εξουσιοδοτηθεί να εφαρμόσει τους προτεινόμενους μειωμένους συντελεστές.

- β) Τα κράτη μέλη που την 1η Ιανουαρίου 1991, εφαρμόζαν σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, απαλλαγές με επιστροφή του καταβληθέντος στο προηγούμενο στάδιο φόρου ή μειωμένους συντελεστές κατώτερους από το ελάχιστο όριο μειωμένων συντελεστών που ορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 3, σε άλλα αγαθά και υπηρεσίες πλην αυτών που αναφέρονται στο παράρτημα Η, μπορούν να εφαρμόζουν σ' αυτά το μειωμένο συντελεστή ή έναν από τους δύο μειωμένους συντελεστές που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 3.

- γ) Τα κράτη μέλη εκείνα που βάσει του άρθρου 12 παράγραφος 3 θα υποχρεωθούν να αυξήσουν το κανονικό συντελεστή που εφαρμόζαν την 1η Ιανουαρίου 1991 κατά περισσότερο από δύο στα εκατό (2%), δύναται να εφαρμόσουν μειωμένο συντελεστή κατώτερο από το ελάχιστο όριο που προβλέπει το άρθρο 12 παράγραφος 3 στις παραδόσεις αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών των κατηγοριών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Η. Επιπλέον, τα κράτη μέλη αυτά δύναται να εφαρμόσουν αυτόν τον συντελεστή στις υπηρεσίες εστιατορίου, στα παιδικά ενδύματα και υποδήματα και στη στέγαση. Τα κράτη μέλη δεν δύναται να εισάγουν απαλλαγές με επιστροφή του καταβληθέντος κατά το προηγούμενο στάδιο φόρου, βασιζόμενα στην παρούσα παράγραφο.

- δ) Τα κράτη μέλη που την 1η Ιανουαρίου 1991 εφαρμόζαν μειωμένο συντελεστή στις υπηρεσίες εστιατορίου, στα παιδικά ενδύματα και υποδήματα και στη στέγαση μπορούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν το συντελεστή αυτό.

- ε) Τα κράτη μέλη που την 1η Ιανουαρίου 1991 εφαρμόζαν μειωμένο συντελεστή στην παράδοση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών πλην αυτών που

προβλέπονται στο παράρτημα Η, δύνανται να εφαρμοστούν σ' αυτές τις περιπτώσεις το μειωμένο συντελεστή ή έναν από τους δύο μειωμένους συντελεστές που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφος 3, υπό τον όρο ότι ο συντελεστής αυτός δεν θα είναι μικρότερος του δώδεκα στα εκατό (12%).

στ) Η Ελληνική Δημοκρατία μπορεί να επιβάλλει συντελεστές ΦΠΑ κατώτερους μέχρι τριάντα στα εκατό (30%) από τους αντίστοιχους συντελεστές που επιβάλλονται στην ηπειρωτική Ελλάδα στους νομούς Λέσβου, Χίου, Σάμου, Δωδεκανήσου, Κυκλάδων και στα ακόλουθα νησιά του Αιγαίου: Θάσος, Βόρειες Σποράδες, Σαμοθράκη και Σκύρος.

ζ) Με βάση έκθεση της Επιτροπής, το Συμβούλιο επανεξετάζει πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1994 τις διατάξεις των ανωτέρω στοιχείων α) έως στ) με γνώμονα ιδίως την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Αν ανακύψουν σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, το Συμβούλιο αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής θεσπίζει τα κατάλληλα μέτρα.»

5. Προστίθεται το παράρτημα Η που προσαρτάται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις

31 Δεκεμβρίου 1992. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα όλων των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. COPE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η

Κατάλογος παραδόσεων αγαθών και παροχών υπηρεσιών δυναμένων να υπαχθούν στους μειωμένους συντελεστές ΦΠΑ

Κατά τη μεταγραφή των κατωτέρω κατηγοριών αγαθών στην εθνική τους νομοθεσία, τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιήσουν τη συνδυασμένη ονοματολογία για να οριοθετήσουν επακριβώς την οικεία κατηγορία.

Κατηγορία	Περιγραφή
1	Τρόφιμα και ποτά εκτός από τα αλκοολούχα, ζωοτροφές, ζώντα ζώα, σπόροι, φυτά, συστατικά χρησιμοποιούμενα συνήθως στην παρασκευή τροφίμων και προϊόντα που χρησιμοποιούνται συνήθως για τη συμπλήρωση ή υποκατάσταση τροφίμων.
2	Υδρευση.
3	Φαρμακευτικά προϊόντα των ειδών που συνήθως χρησιμοποιούνται για θεραπευτική αγωγή, για την πρόληψη ασθενειών και για σκοπούς ιατρικούς ή κτηνιατρικούς, καθώς και προϊόντα για την αντισύλληψη για την γυναικεία υγιεινή προστασία.
4	Ιατρικός εξοπλισμός, βοηθητικά όργανα και άλλες συσκευές που συνήθως χρησιμοποιούνται για την ανακούφιση ή την αντιμετώπιση αναπηριών, προοριζόμενες αποκλειστικά για προσωπική χρήση από αναπήρους, συμπεριλαμβανομένης της επισκευής των προϊόντων αυτών, καθώς και παιδικά καθίσματα αυτοκινήτων.
5	Μεταφορά επιβατών και των συνοδευόμενων αποσκευών τους.
6	Παράδοση βιβλίων συμπεριλαμβανομένων και των χρησιδανειζόμενων από βιβλιοθήκες (καθώς και παντός είδους φυλλαδίων και παρομοίων εντύπων, παιδικών εικονογραφημένων βιβλίων και παιδικών βιβλίων ιχνογραφίας και χρωματισμού, μουσικής τυπωμένης ή χειρόγραφης, κάθε είδους χαρτών συμπεριλαμβανομένων των υδρογραφικών) εφημερίδων και περιοδικών, εκτός από έντυπα εξ ολοκλήρου ή κατά κύριο λόγο διαφημιστικά.
7	Δικαίωμα εισόδου σε παραστάσεις, θέατρα, τσίρκο, πανηγύρια, λούνα-παρκ, συναυλίες, μουσεία, ζωολογικούς κήπους, κινηματογράφους, εκθέσεις και σε παρόμοια πολιτιστικά γεγονότα και σχετικούς χώρους. Λήψη ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών.
8	Υπηρεσίες παρεχόμενες από συγγραφείς, συνθέτες ή καλλιτέχνες σκηνής, καθώς και τα δικαιώματα αυτών.
9	Παράδοση, ανέγερση, ανακαίνιση και μετασκευή κατοικιών παρεχόμενων στα πλαίσια κοινωνικής πολιτικής.
10	Παράδοση αγαθών και παροχή υπηρεσιών χρησιμοποιούμενων συνήθως στη γεωργική παραγωγή, με εξαίρεση τα κεφαλαιουχικά αγαθά, όπως κτίρια ή μηχανήματα.
11	Διαμονή σε ξενοδοχεία και παρόμοιους χώρους, συμπεριλαμβανομένης της παροχής καταλύματος διακοπών και της μίσθωσης χώρου σε κατασκήνωση ή σε κάμπινγκ για τροχόσπιτα.
12	Δικαίωμα εισόδου σε αθλητικές εκδηλώσεις.
13	Δικαίωμα χρήσης αθλητικών εγκαταστάσεων.
14	Παράδοση αγαθών και παροχή υπηρεσιών από φιλανθρωπικούς οργανισμούς αναγνωρισμένους από τα κράτη μέλη και οι οποίοι ασχολούνται με την κοινωνική πρόνοια και τις κοινωνικές ασφαλίσεις, εφόσον δεν απαλλάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 13.
15	Υπηρεσίες γραφείων κηδείων, συμπεριλαμβανομένης και της αποτέφρωσης νεκρών, καθώς και παράδοση των συναφών ειδών.
16	Παροχή ιατρικών και οδοντιατρικών υπηρεσιών καθώς και λουτροθεραπείας, εκτός από αυτές που απαλλάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 13.
17	Υπηρεσίες οδοκαθαρισμού, αποκομιδής απορριμμάτων και επεξεργασίας αποβλήτων, με εξαίρεση αυτές που παρέχονται από φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 5.»

ΟΔΗΓΙΑ 92/78/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 1992

για την τροποποίηση των οδηγιών 72/464/ΕΟΚ και 79/32/ΕΟΚ περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι βαρύνουν την κατανάλωση βιομηχανοποιημένων καπνών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 72/464/ΕΟΚ⁽⁴⁾, προβλέπει γενικές διατάξεις σχετικά με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης επί των βιομηχανοποιημένων καπνών καθώς και ειδικές διατάξεις σχετικά με τη διάρθρωση των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα τσιγάρα·

ότι η οδηγία 79/32/ΕΟΚ⁽⁵⁾ όρισε τις διάφορες ομάδες βιομηχανοποιημένων καπνών·

ότι ο ορισμός των βιομηχανοποιημένων καπνών δεν πρέπει να καλύπτει στο εξής τον καπνό αναρροφήσεως και τον καπνό μασήματος·

ότι το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 72/464/ΕΟΚ καθώς και στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 79/32/ΕΟΚ, θα πρέπει να εισαχθεί διάκριση μεταξύ του λεπτοκομμένου καπνού που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων και των λοιπών καπνών για κάπνισμα·

ότι στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και στο άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 72/464/ΕΟΚ, θα πρέπει να τροποποιηθεί η έννοια της εισαγωγής και της διάθεσης στην κατανάλωση σε σχέση με την κατάργηση των φορολογικών συνόρων·

ότι στο άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 72/464/ΕΟΚ, θα πρέπει να διευκρινιστεί η έννοια του καπνοβιομηχανού ως του φυσικού ή νομικού προσώπου που κατασκευάζει τα προϊόντα καπνού και που καθορίζει τη μέγιστη τιμή λιανικής πώλησης σε κάθε κράτος μέλος στο οποίο προορίζονται να διατεθούν στην κατανάλωση·

ότι, δεδομένου ότι η πλειοψηφία των κρατών μελών προβαίνει σε απαλλαγές ή σε επιστροφές φόρων κατανάλωσης για ορισμένα βιομηχανικά καπνά ανάλογα με τη χρήση τους, θα πρέπει να καθοριστούν στην παρούσα οδηγία οι απαλλαγές ή επιστροφές για ειδικές χρήσεις·

(1) ΕΕ αριθ. C 322 της 21. 12. 1990, σ. 16.

(2) ΕΕ αριθ. C 94 της 13. 9. 1992, σ. 33.

(3) ΕΕ αριθ. C 69 της 18. 3. 1991, σ. 25.

(4) ΕΕ αριθ. L 303 της 31. 12. 1972, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 86/246/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 164 της 20. 6. 1986, σ. 26)

(5) ΕΕ αριθ. L 10 της 16. 1. 1979, σ. 8. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 80/369/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 90 της 3. 4. 1980, σ. 42) και από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας.

ότι, δεδομένου ότι τα προϊόντα καπνού ορίζονται κατά τρόπο απολύτως εξαντλητικό, θα πρέπει να διαγραφεί η αναφορά της κλάσεως 24 02 E του κοινού δασμολογίου στο άρθρο 2 παράγραφοι 3 και 4 της οδηγίας 79/32/ΕΟΚ·

ότι θα πρέπει να θεωρούνται επίσης ως τσιγάρα και κύλινδροι καπνού που μπορούν να καπνίζονται ως έχουν με έναν απλό χειρισμό, προς το σκοπό της ενιαίας φορολογίας των προϊόντων αυτών·

ότι θα πρέπει να επιτραπεί στη Γερμανία να φορολογεί το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998, τους εν λόγω κύλινδρους καπνού σύμφωνα με συντελεστή ή ποσό τουλάχιστον ίσο με αυτό που ισχύει για το λεπτοκομμένο καπνό τον προοριζόμενο για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων·

ότι θα πρέπει να καταργηθούν τα άρθρα 5, 6 και 7 παράγραφος 3 και το άρθρο 8 της οδηγίας 79/32/ΕΟΚ των οποίων η ισχύς έληξε;

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 72/464/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 καταργείται.
2. Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:
 - α) το στοιχείο γ) της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) καπνός καπνίσματος:

 - ο λεπτοκομμένος καπνός που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων,
 - άλλα καπνά για κάπνισμα»·
 - β) τα στοιχεία δ) και ε) καταργούνται.
3. Στο άρθρο 4 παράγραφος 1, η φράση «τα εθνικά και τα εισαγόμενα σιγαρέττα» αντικαθίσταται από τη φράση «τα τσιγάρα που κατασκευάζονται στην Κοινότητα και τα τσιγάρα που εισάγονται από τρίτες χώρες».
4. Στο άρθρο 5 η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι καπνοβιομηχανοί που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα ή, κατά περίπτωση, οι αντιπρόσωποι ή εντολοδόχοι τους στην Κοινότητα καθώς και οι εισαγωγείς από τρίτες χώρες καθορίζουν ελεύθερα τις ανώτερες τιμές λιανικής πώλησης κάθε προϊόντος σε κάθε κράτος

μέλος στο οποίο προορίζονται να διατεθούν στην κατανάλωση. Η παρούσα διάταξη δεν εμποδίζει την εφαρμογή των εθνικών νομοθεσιών όσον αφορά τον έλεγχο του ύψους των τιμών ή την τήρηση των επιβαλλόμενων τιμών, εφόσον οι νομοθεσίες αυτές δεν αντιβαίνουν προς την κοινοτική νομοθεσία. Ως καπνοβιομήχανος θεωρείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που μεταποιεί τον καπνό σε βιομηχανοποιημένα προϊόντα προοριζόμενα για λιανική πώληση.

5. Στο άρθρο 6 παράγραφος 2, η λέξη «εγχώριου» διαγράφεται,

6. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 6α

Μπορεί να χορηγείται απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης ή να επιστέφεται ο φόρος που τυχόν καταβλήθηκε για:

- α) τα μετουσιωμένα βιομηχανοποιημένα καπνά που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στη βιομηχανία ή στην καλλιέργεια δενδροκτηπευτικών·
- β) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που καταστρέφονται υπό την εποπτεία της αρμόδιας αρχής·
- γ) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που προορίζονται αποκλειστικά για επιστημονικές δοκιμές και για δοκιμές σχετικές με την ποιότητα των προϊόντων·
- δ) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που χρησιμοποιούνται εκ νέου από τον παραγωγό.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις προϋποθέσεις και τις διατυπώσεις στις οποίες υπόκεινται οι εν λόγω απαλλαγές ή επιστροφές.»

7. Στο άρθρο 10β, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Τα κράτη μέλη μπορούν να εισπράττουν, επί των τσιγάρων και του λεπτοκομμένου καπνού που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων, ελάχιστο ειδικό φόρο κατανάλωσης, υπό τον όρο ότι ο φόρος αυτός δεν ανεβάζει τη συνολική φορολογική επιβάρυνση σε ποσοστό μεγαλύτερο από το 90 % της συνολικής φορολογίας της επιβαλλόμενης στα τσιγάρα που ανήκουν στην κατηγορία της πλέον ζητούμενης τιμής, καθώς και στους λεπτοκομμένους καπνούς οι οποίοι προορίζονται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων και ανήκουν στην κατηγορία της πλέον ζητούμενης τιμής.»

8. Στο άρθρο 12, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ το αργότερο μέχρι την 1η Ιουλίου 1973, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.»

Άρθρο 2

Η οδηγία 79/32/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:
 - α) στην παράγραφο 1, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) ο καπνός καπνίσματος:

 - ο λεπτοκομμένος καπνός που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων,
 - τα άλλα καπνά για κάπνισμα»·

β) τα στοιχεία δ) και ε) καταργούνται.

2. Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

- α) στο σημείο 3, οι όροι «της κλάσεως 24.02 E του κοινού δασμολογίου» διαγράφονται·
- β) στο ημείο 4, οι όροι «της κλάσεως 24.02 E του κοινού δασμολογίου» διαγράφονται·

3. Στο άρθρο 3, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Θεωρούνται ως τσιγάρα:

- α) οι κύλινδροι καπνού που μπορούν να καπνίζονται ως έχουν και οι οποίοι δεν είναι πούρα ή σιγαρίλλος κατά την έννοια του άρθρου 2·
- β) οι κύλινδροι καπνού οι οποίοι με απλό μη βιομηχανικό χειρισμό γλυστρούν μέσα σε σωλήνες τσιγάρων·
- γ) οι κύλινδροι καπνού οι οποίοι με απλό μη βιομηχανικό χειρισμό περιτυλίγονται σε τσιγαρόχαρτα.

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998 επιτρέπεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να φορολογεί τους κύλινδρους καπνού που αναφέρονται στο στοιχείο β) τουλάχιστον με τον συνελεστή ή το ποσό που ισχύουν για τον λεπτοκομμένο καπνό τον προοριζόμενο για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων»

4. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 4α

Ως λεπτοκομμένος καπνός που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων θεωρείται ο καπνός καπνίσματος όπως ορίζεται στο άρθρο 4, στον οποίο περισσότερο από 25 % του βάρους των σωματιδίων καπνού έχει πλάτος κοπής μικρότερο από ένα χιλιοστόμετρο. Τα κράτη μέλη τα οποία, την 1η Ιανουαρίου 1993 δεν εφαρμόζουν αυτό το πλάτος κοπής, ένα χιλιοστόμετρο πρέπει να συμμορφωθούν με την παρούσα διάταξη το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1997.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρούν ως λεπτοκομμένο καπνό που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων τον καπνό καπνίσματος στον οποίο περισσότερο από 25 % του βάρους των σωματιδίων καπνού έχει πλάτος κοπής μεγαλύτερο από ένα χιλιοστόμετρο και ο οποίος πωλήθηκε ή προορίζεται να πωληθεί για την κατασκευή χειροποίητων τσιγάρων.»

5. Τα άρθρα 5, 6, 7 παράγραφος 3 και το άρθρο 8 καταργούνται,

6. Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

- α) στην παράγραφο 1, ο αριθμός «1» διαγράφεται.
- β) οι παράγραφοι 2 και 3 καταργούνται.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία στις 31 Δεκεμβρίου 1992.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. COPE

ΟΔΗΓΙΑ 92/79/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 1992

για την προσέγγιση των φόρων στα τσιγάρα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 72/464/ΕΟΚ⁽⁴⁾ προβλέπει γενικές διατάξεις σχετικά με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης στα βιομηχανοποιημένα καπνά καθώς και ειδικές διατάξεις σχετικά με τη διάρθρωση των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα τσιγάρα·

ότι η οδηγία 79/32/ΕΟΚ⁽⁵⁾ όρισε τις διάφορες ομάδες βιομηχανοποιημένων καπνών·

ότι για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς την 1η Ιανουαρίου 1993 απαιτείται η θέσπιση συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης στα τσιγάρα·

ότι το Βασίλειο της Ισπανίας χρειάζεται διετή μεταβατική περίοδο για την επίτευξη αυτού του συνολικού ελάχιστου φόρου·

ότι θα πρέπει να παρασχεθεί στην Πορτογαλική Δημοκρατία η δυνατότητα ενός μειωμένου συντελεστή για τα τσιγάρα που κατασκευάζονται από μικροπαραγωγούς και καταναλώνονται στις απόμακρες περιοχές των Αζορών και της Μαδέρας·

ότι τέλος, θα πρέπει να θεσπιστεί διαδικασία που να επιτρέπει, όσον αφορά τη συνολική επίπτωση καθώς και τη διάρθρωση των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα τσιγάρα, τις απαραίτητες ανά διετία προσαρμογές ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και οι ευρύτεροι στόχοι της συνθήκης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Την 1η Ιανουαρίου 1993 το αργότερο, τα κράτη μέλη επιβάλλουν στα τσιγάρα ελάχιστους φόρους κατανάλωσης

(1) ΕΕ αριθ. C 12 της 18. 1. 1990, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. C 94 της 13. 4. 1992, σ. 35.

(3) ΕΕ αριθ. C 225 της 10. 9. 1990, σ. 56.

(4) ΕΕ αριθ. L 303 της 31. 12. 1972, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/78/ΕΟΚ (βλέπε σελίδα 5 τη παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

(5) ΕΕ αριθ. L 10 της 16. 1. 1979, σ. 8.

σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

2. Η παράγραφος 1 ισχύει για τους φόρους οι οποίοι, σύμφωνα με την οδηγία 72/464/ΕΟΚ, επιβάλλονται στα τσιγάρα και περιλαμβάνουν:

- α) πάγιο ειδικό φόρο κατανάλωσης ανά μονάδα προϊόντος·
- β) αναλογικό ειδικό φόρο κατανάλωσης που υπολογίζεται επί της ανώτατης τιμής λιανικής πώλησης·
- γ) ΦΠΑ ανάλογο προς την τιμή λιανικής πώλησης.

Άρθρο 2

Από την 1η Ιανουαρίου 1993 το αργότερο, κάθε κράτος μέλος επιβάλλει έναν συνολικό ελάχιστο ειδικό φόρο κατανάλωσης (πάγιο φόρο συν αναλογικό φόρο εκτός ΦΠΑ) που ανέρχεται στο 57% της λιανικής πώλησης (συμπεριλαμβανομένων όλων των φόρων) των τσιγάρων που ανήκουν στην κατηγορία της πλέον ζητούμενης τιμής.

Από την 1η Ιανουαρίου 1993, ο συνολικός ελάχιστος ειδικός φόρος κατανάλωσης επί των τσιγάρων καθορίζεται σε σχέση με τα τσιγάρα που ανήκουν στην κατηγορία της πλέον ζητούμενης τιμής με βάση τα στοιχεία που είναι γνωστά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

Άρθρο 3

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1993 ισχύει για το Βασίλειο της Ισπανίας διετής μεταβατική περίοδος προκειμένου να εφαρμόσει τον συνολικό ελάχιστο φόρο κατανάλωσης που καθορίζεται στο άρθρο 2.

2. Η Πορτογαλική Δημοκρατία μπορεί να εφαρμόζει στα τσιγάρα που καταναλίσκονται στις απομακρυσμένες περιοχές της Μαδέρας και των Αζορών και τα οποία παρασκευάζονται από μικροπαραγωγούς, κανείς από τους οποίους δεν παράγει περισσότερους από 500 τόνους ετησίως, συντελεστή μέχρι 50% κατώτατο από τον συντελεστή που ορίζεται στο άρθρο 2.

Άρθρο 4

Ανά διετία, για πρώτη φορά στις 31 Δεκεμβρίου 1994 το αργότερο, το Συμβούλιο δάσει σχετικής έκθεσης και, ενδεχομένως, πρότασης της Επιτροπής, εξετάζει το συνολικό ελάχιστο φόρο κατανάλωσης που ορίζεται στο άρθρο 2, το άρθρο 3 παράγραφος 2 καθώς και τη διάρθρωση των ειδικών φόρων κατανάλωσης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 106 της οδηγίας 72/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, λαμβάνει ομόφωνα τα αναγκαία μέτρα. Στην έκθεση της Επιτροπής και κατά την εξέταση του θέματος από το Συμβούλιο λαμβάνονται υπόψη η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και οι ευρύτεροι στόχοι της συνθήκης.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομισματικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις ουσιαστικές διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. COPE

ΟΔΗΓΙΑ 92/80/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 1992

για την προσέγγιση των φόρων στα βιομηχανοποιημένα καπνά εκτός των τσιγάρων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 72/464/ΕΟΚ⁽⁴⁾ προβλέπει στον τίτλο I γενικές διατάξεις σχετικά με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης εφ' όλων των βιομηχανοποιημένων καπνών· ότι, στον τίτλο II, έχουν ήδη εκδοθεί ειδικές διατάξεις για τα τσιγάρα και ότι πρέπει ακόμη να εκδοθούν ειδικές διατάξεις για τα λοιπά βιομηχανοποιημένα καπνά·

ότι η οδηγία 79/32/ΕΟΚ⁽⁵⁾ όρισε τις διάφορες ομάδες βιομηχανοποιημένων καπνών·

ότι, για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς την 1η Ιανουαρίου 1993, απαιτείται η θέσπιση ελάχιστων ειδικών φόρων κατανάλωσης επί των βιομηχανοποιημένων καπνών πλην των τσιγάρων·

ότι θα πρέπει να θεσπιστεί εναρμονισμένη φορολογική επιβάρυνση για όλα τα προϊόντα που εμπίπτουν στην ίδια ομάδα βιομηχανοποιημένων καπνών·

ότι ο καθορισμός συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης εκφρασμένου σε ποσοστό ή σε ποσό ανά χιλιόγραμμο ή ανά αριθμό τεμαχίων είναι ο καταλληλότερος για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς·

ότι θα πρέπει να παρασχεθεί στην Ιταλική Δημοκρατία και στο Βασίλειο της Ισπανίας μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998 η δυνατότητα εφαρμογής ενός μειωμένου συντελεστή σε σχέση με τον θαρύνοντα τα πούρα και τα σιγαρίλας, για τους κυλίνδρους καπνού που αποτελούνται αποκλειστικά από φυσικό καπνό και που δεν είναι τσιγάρα·

ότι θα πρέπει να θεσπιστεί διαδικασία για την περιοδική εξέταση των συντελεστών ή ποσών που προβλέπει η παρούσα οδηγία, με βάση έκθεση της Επιτροπής που θα συνεκτιμά όλα τα σχετικά στοιχεία·

ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί μηχανισμός για τη μετατροπή σε εθνικό νόμισμα των ειδικών ποσών που εκφράζονται σε Ecu,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα ακόλουθα είδη βιομηχανοποιημένων καπνών που κατασκευάζονται στην Κοινότητα ή εισάγονται από τρίτες χώρες υποβάλλονται στα κράτη μέλη σε ελάχιστο ειδικό φόρο κατανάλωσης που ορίζεται στο άρθρο 3:

- α) πούρα και σιγαρίλας·
- β) λεπτοκομμένος καπνός για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων·
- γ) άλλα καπνά για κάπνισμα.

Άρθρο 2

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, οι ορισμοί των προϊόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 1 περιέχονται αντίστοιχα στα άρθρα 2, 4 και 4α της οδηγίας 79/32/ΕΟΚ.

Άρθρο 3

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1993 το αργότερο, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος μπορεί να είναι:

- είτε αναλογικός, υπολογιζόμενος στην ανώτατη τιμή λιανικής πώλησης κάθε προϊόντος που ορίζεται ελεύθερα από τους κατασκευαστές που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα και από τους εισαγωγείς από τρίτες χώρες, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 72/464/ΕΟΚ,
- είτε πάγιο, ανά ποσότητα,
- είτε μεικτός, ο οποίος περιλαμβάνει ένα στοιχείο αναλογικό και ένα πάγιο υπό την προϋπόθεση ότι ο συνολικός ειδικός φόρος, εκφραζόμενος κατά ποσοστό, ή ανά χιλιόγραμμο, ή ανά αριθμό τεμαχίων, είναι τουλάχιστον ίσος είτε προς τους συντελεστές, είτε προς τα ελάχιστα ποσά που ορίζονται:
 - για τα πούρα και τα σιγαρίλας: σε πέντε στα εκατό (5%) της τιμής λιανικής πώλησης, όλων των φόρων συμπεριλαμβανομένων, ή σε 7 Ecu ανά 1 000 τεμάχια ή σε 7 Ecu ανά χιλιόγραμμο,
 - για τον λεπτοκομμένο καπνό που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων: σε τριάντα στα εκατό (30%) επί της τιμής λιανικής πώλησης, όλων των φόρων συμπεριλαμβανομένων, ή σε 20 Ecu ανά χιλιόγραμμο,
 - για τα άλλα καπνά για κάπνισμα: σε είκοσι στα εκατό (20%) επί της τιμής λιανικής πώλησης, όλων των φόρων συμπεριλαμβανομένων, ή σε 15 Ecu ανά χιλιόγραμμο.

(1) ΕΕ αριθ. C 12 της 18. 1. 1990, σ. 8.

(2) ΕΕ αριθ. C 94 της 13. 1. 1992, σ. 38.

(3) ΕΕ αριθ. C 225 της 10. 9. 1990, σ. 56.

(4) ΕΕ αριθ. L 303 της 31. 12. 1972, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/78/ΕΟΚ (βλέπε σελίδα 5 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

(5) ΕΕ αριθ. L 10 της 16. 1. 1979, σ. 8.

2. Ο συντελεστής ή τα ποσά της παραγράφου 1 ισχύουν για όλα τα προϊόντα που ανήκουν στο σχετικό είδος βιομηχανοποιημένων καπνών, χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ των προϊόντων του αυτού είδους ως προς την ποιότητα, την εμφάνιση, την καταγωγή τους, τα χρησιμοποιούμενα υλικά, τα χαρακτηριστικά των επιχειρήσεων ή οποιοδήποτε άλλο κριτήριο.

3. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998, η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας μπορούν να εφαρμόζουν στους κυλίνδρους καπνού, που αποτελούνται από φυσικό καπνό μόνον και που δεν είναι τσιγάρα, ένα συντελεστή ή ένα ποσό που μπορεί να είναι μέχρι και πενήντα στα εκατό (50%) κατώτερο του κανονικού εθνικού συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα πούρα και τα σιγαρίλλος και που μπορεί επίσης να είναι κατώτερο και από τον ελάχιστο συντελεστή που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 4

Ανά διετία, και για πρώτη φορά στις 31 Δεκεμβρίου 1994 το αργότερο, το Συμβούλιο, βάσει σχετικής έκθεσης και, ενδεχομένως, πρότασης της Επιτροπής, εξετάζει τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που ορίζει η παρούσα οδηγία και αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, λαμβάνει ομόφωνα τα αναγκαία μέτρα. Στην έκθεση της Επιτροπής και κατά την εξέταση του θέματος από το Συμβούλιο, λαμβάνονται υπόψη η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η πραγματική αξία του επιβαλλόμενου ειδικού φόρου κατανάλωσης και οι ευρύτεροι στόχοι της συνθήκης.

Άρθρο 5

1. Η χρησιμοποιούμενη για τον καθορισμό των ειδικών φόρων κατανάλωσης ισοτιμία του Ecu έναντι των εθνικών νομισμάτων καθορίζεται μία φορά το χρόνο. Εφαρμόζονται οι ισοτιμίες της πρώτης εργάσιμης ημέρας του Οκτωβρίου όπως έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των*

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι δε ούτως οριζόμενοι συντελεστές ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου ημερολογιακού έτους.

2. Κατά την ετήσια αναπροσαρμογή που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να διατηρήσουν τους ισχύοντες ειδικούς φόρους κατανάλωσης εφόσον η μετατροπή του ποσού του φόρου, εκφρασμένου σε Ecu, καταλήγει σε αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης, εκφρασμένου σε εθνικό νόμισμα, χαμηλότερη του πέντε στα εκατό (5%) ή χαμηλότερη των 5 Ecu, ανάλογα με το ποιο από τα δύο ποσά είναι το χαμηλότερο.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις ουσιώδεις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 7

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. COPE

ΟΔΗΓΙΑ 92/81/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 1992

για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 92/12/ΕΟΚ⁽⁴⁾ θεσπίζει διατάξεις περί των γενικών ρυθμίσεων όσον αφορά τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης·

ότι η οδηγία 92/82/ΕΟΚ⁽⁵⁾ θεσπίζει διατάξεις σχετικά με τους ελάχιστους συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης που ισχύει για ορισμένα πετρελαιοειδή·

ότι για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς είναι σημαντικό να δοθούν κοινοί ορισμοί για όλα τα πετρελαιοειδή προϊόντα, τα οποία θα υπόκεινται στο γενικό σύστημα παρακολούθησης των ειδικών φόρων κατανάλωσης·

ότι είναι σκόπιμο οι εν λόγω ορισμοί να βασίζονται σε εκείνους της συνδυασμένης ονοματολογίας που θα ισχύουν κατά την ημερομηνία έκδοσης της οδηγίας·

ότι είναι αναγκαίο να θεσπιστούν ορισμένες υποχρεωτικές εξαιρέσεις σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι ενδείκνυται, εντούτοις, να επιτραπεί στα κράτη μέλη η προαιρετική εφαρμογή ορισμένων άλλων εξαιρέσεων ή μειωμένων συντελεστών εντός του εδάφους τους, όταν αυτό δεν προκαλεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί διαδικασία με την οποία θα επιτρέπεται η θέσπιση περαιτέρω εξαιρέσεων ή εφαρμογής μειωμένων συντελεστών·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί διαδικασία αναθεώρησης όλων των εξαιρέσεων ή μειωμένων συντελεστών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ώστε να παρακολουθείται η συνεχής δυνατότητά τους να συμβαδίζουν με την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

I. Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στα πετρελαιοειδή ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους συντελεστές τους σύμφωνα με την οδηγία 92/82/ΕΟΚ για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ο όρος «πετρελαιοειδή» καλύπτει:

- α) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2706·
- β) τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2707 10, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00, 2707 99, (εκτός από τους κωδικούς ΣΟ 2707 99 30, 2707 99 50 και 2707 99 70)·
- γ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2709·
- δ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2710·
- ε) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2711, συμπεριλαμβανομένου και του χημικώς καθαρού μεθανίου και προπανίου, όχι όμως του φυσικού αερίου·
- στ) τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2712 10, 2712 20 00, 2712 90 31, 2712 90 33, 2712 99 39, 2712 90 90·
- ζ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2713, εκτός των ρητινωδών προϊόντων, των χρησιμοποιημένων αποχρωστικών χρωμάτων, των όξινων και των βασικών καταλοίπων·
- η) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2715·
- θ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 2901·
- ι) τα προϊόντα που περιλαμβάνουν οι κωδικοί ΣΟ 2902 11 00, 2902 19 90, 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 και 2902 44·
- ια) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 3403 11 00 και 3403 19·
- ιβ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 3811·
- ιγ) τα προϊόντα που περιλαμβάνει ο κωδικός ΣΟ 3817.

Τα πετρελαιοειδή, εκτός από εκείνα για τα οποία ορίζεται ένα συγκεκριμένο επίπεδο φόρου στην οδηγία 92/82/ΕΟΚ, υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης εάν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν, προσφέρονται προς πώληση ή χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων. Ο συντελεστής του επιβλητέου φόρου καθορίζεται, ανάλογα με τη χρήση, με βάση το συντελεστή για το ισοδύναμο καύσιμο θέρμανσης ή καύσιμο κινητήρων.

3. Εκτός από τα φορολογητέα προϊόντα τα οποία στην παράγραφο 1, κάθε προϊόν το οποίο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί, προσφέρεται προς πώληση ή χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων ή ως πρόσθετο ή προκειμένου να αυξηθεί τον τελικό όγκο του καυσίμου κινητήρων, φορολογείται ως καύσιμο κινητήρων. Κάθε άλλος υδρογονάνθρακας, εκτός από τον άνθρακα, τον λιγνίτη, την τύρφη ή άλλους παρόμοιους στερεούς υδρογονάνθρακες ή το φυσικό αέριο, που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί, προσφέρεται προς πώληση ή χρησιμοποιείται για θέρμανση, φορολογείται με βάση τον συντελεστή για το αντίστοιχο πετρελαιοειδές.

(1) ΕΕ αριθ. C 322 της 21. 12. 1990, σ. 18.

(2) ΕΕ αριθ. C 183 της 15. 7. 1991, σ. 289.

(3) ΕΕ αριθ. C 69 της 18. 3. 1991, σ. 25.

(4) ΕΕ αριθ. L 76 της 23. 3. 1992, σ. 1.

(5) Βλέπε σελίδα 19 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Ωστόσο, ο άνθρακας, ο λιγνίτης, η τύρφη ή άλλοι παρόμοιοι στερεοί υδρογονάνθρακες ή το φυσικό αέριο μπορούν να φορολογούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

4. Οι κωδικοί αριθμοί της συνδυασμένης ονοματολογίας που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1 αναφέρονται στο κείμενο της συνδυασμένης ονοματολογίας το οποίο ισχύει κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας.

II. Προσδιορισμός του ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 3

1. Σε κάθε κράτος μέλος τα πετρελαιοειδή υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος υπολογίζεται ανά 1 000 λίτρα προϊόντος σε θερμοκρασία 15 βαθμών Κελσίου. Ωστόσο, για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 και τα οποία χρησιμοποιούνται ως θαρέα πετρέλαια καθώς και για το υγραέριο και το μεθάνιο, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης υπολογίζεται ανά 1 000 χιλιόγραμμα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να υπολογίζουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης για τα θαρέα πετρέλαια, το υγραέριο και το μεθάνιο με τρόπο άλλο από εκείνο που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Στην περίπτωση αυτή, υποχρεούνται να υπολογίζουν τον ειδικό φόρο ανάλογα με τις ποσότητες.

Άρθρο 4

1. Εκτός από τις γενικές διατάξεις οι οποίες καθορίζουν τη γενεσιουργό αιτία και τους όρους καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης που καθορίζονται στην οδηγία 92/12/ΕΟΚ, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα πετρελαιοειδή καθίσταται επίσης απαιτητός στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίζουν ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που θαρύνει τα πετρελαιοειδή καθίσταται απαιτητός όταν διαπιστώνεται ότι δεν πληρούται ή δεν πληρούται πλέον κάποιος όρος τελικής χρήσης που προβλέπουν εθνικές διατάξεις για τη χρήση μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης ή για την πλήρη απαλλαγή.

3. Η κατανάλωση πετρελαιοειδών μέσα σε μια εγκατάσταση παραγωγής τους δεν θεωρείται ως γενεσιουργός αιτία ειδικού φόρου κατανάλωσης, εφόσον η κατανάλωση γίνεται για τους σκοπούς της παραγωγής αυτής.

Ωστόσο, σε περίπτωση που η κατανάλωση αυτή γίνεται για σκοπούς ξένους προς την παραγωγή αυτή, και ειδικότερα για την κίνηση οχημάτων, θεωρείται ως γενεσιουργός αιτία ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Άρθρο 5

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6, η εγκατάσταση στην οποία τα προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 παρασκευάζονται ή υπόκεινται σε ειδική κατεργασία κατά την έννοια της συμπληρωματικής σημείωσης 4 του κεφαλαίου 27 της συνδυασμένης ονοματολογίας, θεωρείται ως εγκατάσταση παραγωγής πετρελαιοειδών.

2. Με την επιφύλαξη των περί κυκλοφορίας κανόνων που ορίζονται στην οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, τα κράτη μέλη δεν είναι υποχρεωμένα να θεωρούν ως «εγκαταστάσεις παραγωγής πετρελαιοειδών» τις εγκαταστάσεις στις οποίες τα μόνα παρασκευαζόμενα προϊόντα είναι πετρελαιοειδή για τα οποία δεν καθορίζεται επίπεδο ειδικού φόρου κατανάλωσης στην οδηγία 92/82/ΕΟΚ.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να θεωρούν ως «παραγωγή πετρελαιοειδών»:

- α) τις επεξεργασίες κατά τη διάρκεια των οποίων παράγονται παρεμπιπτόντως ορισμένες μικρές ποσότητες πετρελαιοειδών·
- β) τις πράξεις με τις οποίες ο χρήστης ενός πετρελαιοειδούς καθιστά δυνατή την επαναχρησιμοποίησή του μέσα στη δική του επιχείρηση, εφόσον τα ποσά των ειδικών φόρων κατανάλωσης τα οποία έχουν ήδη καταβληθεί για το συγκεκριμένο προϊόν δεν είναι μικρότερα από το ποσό των ειδικών φόρων κατανάλωσης που θα οφειλόταν εάν το επαναχρησιμοποιημένο προϊόν υπέκειτο εκ νέου στον ειδικό φόρο κατανάλωσης·
- γ) την πράξη η οποία συνίσταται στην ανάμειξη, εκτός του χώρου μιας εγκατάστασης παραγωγής ή μιας αποθήκης τελωνειακής αποταμίευσης, πετρελαιοειδών με άλλα πετρελαιοειδή ή άλλες ουσίες εφόσον:
 - i) έχει προηγουμένως καταβληθεί ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί των βασικών συστατικών και
 - ii) το καταβληθέν ποσό δεν είναι μικρότερο από το ποσό του ειδικού φόρου κατανάλωσης το οποίο θα οφειλόταν για το μείγμα.

Η πρώτη προϋπόθεση δεν ισχύει όταν το μείγμα απαλλάσσεται για μια συγκεκριμένη χρήση.

Άρθρο 7

Σε περίπτωση μεταβολής ενός ή περισσότερων συντελεστών του ειδικού φόρου κατανάλωσης, στα αποθέματα πετρελαιοειδών τα οποία διατίθενται στην κατανάλωση μπορεί να επιβληθεί αυξημένος ή μειωμένος ειδικός φόρος κατανάλωσης.

Άρθρο 8

1. Εκτός από τις γενικές διατάξεις της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ σχετικά με τις απαλλασσόμενες χρήσεις των προϊόντων που υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης και με την επιφύλαξη τυχόν άλλων κοινοτικών διατάξεων, τα κράτη μέλη απαλλάσσουν τα κατωτέρω προϊόντα από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης, υπό τους όρους τους οποίους αυτά καθορίζουν, προκειμένου να εξασφαλίσουν την ορθή και καθαρή εφαρμογή των απαλλαγών αυτών και να προλάβουν την φοροδιαφυγή, τη φοροαποφυγή ή τις καταχρήσεις:

- α) τα πετρελαιοειδή τα οποία χρησιμοποιούνται για άλλο σκοπό εκτός από καύσιμα κινητήρων ή καύσιμα θέρμανσης·
- β) τα πετρελαιοειδή τα οποία παραδίδονται με σκοπό τη χρησιμοποίησή τους ως καυσίμων για τις αεροπορικές μεταφορές, εκτός από τις ιδιωτικές πτήσεις αναψυχής.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας η έκφραση «ιδιωτικές πτήσεις αναψυχής» σημαίνει τη χρησιμοποίηση αεροσκάφους από τον ιδιοκτήτη του ή από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο χρησιμοποιεί βάσει μισθώσεως ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, για μη εμπορικούς σκοπούς, και ειδικότερα όταν δεν πρόκειται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών επ' ανταλλάγματι ή για τις ανάγκες των δημόσιων αρχών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το πεδίο εφαρμογής αυτής της απαλλαγής στην παράδοση ειδικού καυσίμου αεροθουμένων (κωδικός ΣΟ 2710 00 51).

- γ) τα πετρελαιοειδή που παραδίδονται για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμο για την ναυσιπλοΐα στα ύδατα της Κοινότητας (συμπεριλαμβανομένης της αλιείας), εκτός από την περίπτωση της χρησιμοποίησής τους σε ιδιωτικά σκάφη αναψυχής.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η έκφραση «ιδιωτικό σκάφος αναψυχής» αναφέρεται σε οποιοδήποτε σκάφος χρησιμοποιείται από τον ιδιοκτήτη του ή από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει τη χρήση του δυνάμει μισθώσεως ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, για μη εμπορικούς σκοπούς και ειδικότερα όταν δεν πρόκειται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών επ' ανταλλάγματι, ή για τις ανάγκες των δημόσιων αρχών.

2. Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν πλήρεις ή μερικές απαλλαγές ή μειώσεις των συντελεστών του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα πετρελαιοειδή τα οποία χρησιμοποιούνται υπό φορολογικό έλεγχο:

- α) για την παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος και σε μονάδες συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας·
 - β) για την εσωτερική ναυσιπλοΐα, εξαιρουμένων των ιδιωτικών σκαφών αναψυχής·
 - γ) στις σιδηροδρομικές μεταφορές επιβατών και εμπορευμάτων·
 - δ) στον τομέα των προτύπων σχεδίων για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων, και ειδικότερα σε σχέση με καύσιμα από ανανεώσιμες πηγές·
 - ε) στον τομέα της κατασκευής, εξέλιξης, δοκιμής και συντήρησης αεροσκαφών και πλοίων·
- στ) αποκλειστικά στη γεωργία, τη δενδροκομία, τη δασοκομία και την ποτάμια ή λιμναία ιχθυοκαλλιέργεια·
- ζ) για τη βυθοκόρηση εσωτερικών πλωτών οδών και λιμένων.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εφαρμόζουν στο σύνολο ή σε μέρος των παρακάτω βιομηχανικών και εμπορικών χρήσεων μειωμένο φορολογικό συντελεστή, στο πετρέλαιο ντίζελ, ή/και το υγραέριο ή/και το μεθάνιο ή/και την κιροζίνη που χρησιμοποιούνται υπό φορολογικό έλεγχο

εφόσον ο συντελεστής αυτός δεν είναι μικρότερος από τον ελάχιστο συντελεστή που καθορίζεται στην οδηγία 91/82/EOK για την προσέγγιση των συντελεστών του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα πετρελαιοειδή:

- α) κινητήρες σταθερής θέσης,
- β) εξοπλισμός και μηχανήματα χρησιμοποιούμενα σε οικονομίες, έργα πολιτικού μηχανισμού και δημόσια έργα·
- γ) οχήματα που σύμφωνα με τον προορισμό τους χρησιμοποιούνται εκτός οδικών αξόνων ή τα οποία δεν έχουν λάβει άδεια για κύρια χρήση στις δημόσιες οδούς.

4. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να εξουσιοδοτήσει οποιοδήποτε κράτος μέλος να χορηγήσει περαιτέρω απαλλαγές ή μειώσεις για λόγους ειδικής πολιτικής.

Το κράτος που σκοπεύει να εισαγάγει τέτοια μέτρα ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή και τις παρέχει όλες τις συναφείς ή αναγκαίες πληροφορίες. Η Επιτροπή ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη για το προτεινόμενο μέτρο σ' ένα μήνα.

Το Συμβούλιο θεωρείται ότι εγκρίνει τη σχεδιαζόμενη εξαίρεση ή μείωση εάν, σε δύο μήνες από την κατά το δεύτερο εδάφιο ενημέρωση των άλλων κρατών μελών, ούτε η Επιτροπή ούτε κανένα κράτος μέλος φέρει το θέμα ενώπιον του Συμβουλίου.

5. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι δεν είναι δυνατόν να διατηρηθούν πλέον οι απαλλαγές ή οι μειώσεις οι οποίες προβλέπονται στην παράγραφο 4, κυρίως για λόγους αθέμιτου ανταγωνισμού ή στρέβλωσης της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, ή για λόγους που συνδέονται με την κοινοτική πολιτική για την προστασία του περιβάλλοντος, υποβάλλει τις κατάλληλες προτάσεις στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα σχετικά με τις προτάσεις αυτές.

6. Εν πάση περιπτώσει, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1996, το Συμβούλιο θα εξετάσει την κατάσταση όσον αφορά τις απαλλαγές ή μειώσεις της παραγράφου 4, βάσει έκθεσης της Επιτροπής και θα καθορίσει ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής, και αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εάν είναι σκόπιμο να τροποποιηθούν, να καταργηθούν ή να επεκταθούν εν όλω ή εν μέρει.

7. Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1997, το Συμβούλιο θα εξετάσει τις απαλλαγές που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) και στην παράγραφο 2 στοιχείο β) με βάση έκθεση της Επιτροπής και συνεκτιμώντας το εξωτερικό κόστος που προκαλούν τα μεταφορικά αυτά μέσα και τις οικολογικές επιπτώσεις και αποφασίζει ομόφωνα, έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, την κατάργηση ή τροποποίηση των απαλλαγών αυτών.

8. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να εφαρμόσουν τις απαλλαγές ή μειώσεις του συντελεστή των ειδικών φόρων κατανάλωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 4 με επιστροφή ήδη καταβληθέντων ειδικών φόρων κατανάλωσης.

III. Έλεγχοι

Άρθρο 9

Το Συμβούλιο, βάσει πρότασης της Επιτροπής, θεσπίζει ομόφωνα, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 το αργότερο, τους κοινοτικούς κανόνες σχετικά με το χρωματισμό και τη σήμανση των πετρελαιοειδών τα οποία απαλλάσσονται από το φόρο ή τα οποία υπόκεινται σε μειωμένο συντελεστή ως θερμομαντικά καύσιμα ή ως καύσιμα κινητήρων.

IV. Τελικές διατάξεις

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Όταν τα κράτη μέλη, θεσπίζουν τις διατάξεις του εδαφίου 1, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. COPE

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 1992

για την εξουσιοδότηση των κρατών μελών να συνεχίσουν να εφαρμόζουν σε ορισμένα πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένους σκοπούς, τους υφιστάμενους μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης ή τις υφιστάμενες απαλλαγές από ειδικούς φόρους κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ

(92/510/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την οδηγία του Συμβουλίου 92/81/ΕΟΚ της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εναρμόνιση της διάρθρωσης των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 4 (1),

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέψει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος να εφαρμόσει απαλλαγές ή μειώσεις του ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στα πετρελαιοειδή για λόγους ειδικής πολιτικής·

ότι τα κράτη μέλη ανακοίνωσαν με επιστολές στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να συνεχίσουν την εφαρμογή ορισμένων απαλλαγών ή μειώσεων που προβλέπονται ήδη στην εθνική νομοθεσία τους και τις τις οποίες πρέπει να εφαρμοστεί η διαδικασία που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 8 παράγραφος 4·

ότι τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν σχετικά·

ότι έχει γίνει αποδεκτό από την Επιτροπή και όλα τα άλλα κράτη μέλη ότι όλες αυτές οι απαλλαγές είναι δικαιολογημένες στο πλαίσιο της εφαρμογής ειδικών πολιτικών και δεν προκαλούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού ούτε παρεμποδίζουν την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι οι μειώσεις ή οι απαλλαγές θα επανεξετάζονται συνεχώς από την Επιτροπή ώστε να εξασφαλίζεται η συμβατότητά τους, με τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ή την κοινοτική πολιτική στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, το Συμβούλιο, με βάση μια έκθεση της

Επιτροπής, καλείται να αναθεωρήσει την κατάσταση το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1996,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ και με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που προβλέπονται στην οδηγία 92/82/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή (1), επιτρέπεται στα ακόλουθα κράτη μέλη να συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις υφιστάμενες μειώσεις στους συντελεστές των ειδικών φόρων κατανάλωσης ή τις απαλλαγές από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως προσδιορίζεται στη συνέχεια:

1. στο Βασίλειο του Βελγίου:

- για τα δημόσια μέσα τοπικής μεταφοράς επιβατών,
- για τα αέρια πετρελαίου που έχουν υδροποιηθεί (LPG), το φυσικό αέριο και το μεθάνιο,
- για κινητήρες που χρησιμοποιούνται για την αποστράγγιση περιοχών που έχουν πληγεί από πλημμύρες,
- για την αεροπλοΐα εκτός των περιπτώσεων που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο 6) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ,
- για τη ναυσιπλοΐα ιδιωτικών σκαφών αναψυχής·

2. στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:

- για τη χρήση των αερίων αποβλήτων υδρογονανθράκων ως θερμικών καυσίμων,
- για τα δείγματα πετρελαιοειδών που προορίζονται για αναλύσεις, δοκιμές για την παραγωγή ή για άλλους επιστημονικούς σκοπούς·

3. στο Βασίλειο της Δανίας:

- για μερική επιστροφή προς τον εμπόρικο τομέα, με την προϋπόθεση ότι οι φόροι αυτοί είναι σύμφωνοι με τις κοινοτικές διατάξεις για ότι για το ποσό του φόρου που καταβάλλεται και δεν επιστρέφεται τηρούνται πάντοτε οι ελάχιστοι συντελεστές του φόρου ή του τέλους ελέγχου επί των πετρελαιοειδών, όπως προβλέπεται στην κοινοτική νομοθεσία,
- για τα δημόσια μέσα τοπικής μεταφοράς,

(1) Βλέπε σελίδα 12 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

(2) Βλέπε σελίδα 19 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- για τη μείωση του φορολογικού συντελεστή επί του πετρελαίου εσωτερικής καύσης ντίζελ με σκοπό την ενθάρρυνση της χρήσης περισσότερων καυσίμων που προστατεύουν το περιβάλλον, με την προϋπόθεση ότι τα κίνητρα αυτά συνδέονται με καθιερωμένα τεχνικά χαρακτηριστικά συμπεριλαμβανομένου του ειδικού βάρους, της περιεκτικότητας σε θείο, του σημείου απόσταξης, του αριθμού και δείκτη κετανίου και ότι για τους συντελεστές αυτούς τηρούνται πάντα οι ελάχιστοι συντελεστές των φόρων επί των πετρελαιοειδών όπως προβλέπεται στην κοινοτική νομοθεσία,
 - για την αεροπλοΐα, εκτός των περιπτώσεων που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ.
4. στην Ελληνική Δημοκρατία:
- για χρήση από μέρους των ενόπλων δυνάμεων του κράτους,
 - για τα δημόσια μέσα τοπικών μεταφορών,
 - για τις εγκαταστάσεις αφαλάτωσης,
 - για τη μείωση του φορολογικού συντελεστή επί του πετρελαίου εσωτερικής καύσης ντίζελ με σκοπό την ενθάρρυνση της χρήσης περισσότερων καυσίμων που προστατεύουν το περιβάλλον με την προϋπόθεση ότι τα κίνητρα αυτά συνδέονται με καθιερωμένα τεχνικά χαρακτηριστικά συμπεριλαμβανομένου του ειδικού βάρους, της περιεκτικότητας σε θείο, του σημείου απόσταξης, του αριθμού και δείκτη κετανίου και ότι για τους συντελεστές αυτούς τηρούνται πάντα οι ελάχιστοι συντελεστές των φόρων επί των πετρελαιοειδών όπως προβλέπεται στην κοινοτική νομοθεσία,
 - για τη ναυσιπλοΐα ιδιωτικών σκαφών αναψυχής μη ηυολογημένων στην Ελλάδα,
 - για τα αέρια πετρελαίου που έχουν υγροποιηθεί (LPG) και μεθάνιο που χρησιμοποιούνται για βιομηχανικούς σκοπούς.
5. στο Βασίλειο της Ισπανίας:
- για τα αέρια πετρελαίου που έχουν υγροποιηθεί (LPG), και χρησιμοποιούνται ως καύσιμο κινητήρων στα δημόσια μέσα τοπικών μεταφορών.
6. στη Γαλλική Δημοκρατία:
- για καύσιμα που χρησιμοποιούνται στα ταξί, μέσα στα όρια ετήσιας ποσόστωσης,
 - για την αεροπλοΐα, εκτός των περιπτώσεων που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ,
 - για την κατανάλωση στη νήσο της Κορσικής μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994,
 - στο πλαίσιο ορισμένων πολιτικών για την υποδομή-θηση περιφερειών στις οποίες παρουσιάζεται μείωση του πληθυσμού.
7. στην Ιρλανδία:
- στα δημόσια μέσα τοπικών μεταφορών,
 - για οχήματα με κινητήρα που χρησιμοποιούν άτομα με ειδικές ανάγκες,
 - για τη λειτουργία φάρων,
 - για την παραγωγή αλουμίνιας στην περιφέρεια Shannon,
 - για αέρια πετρελαίου που έχουν υγροποιηθεί (LPG), το φυσικό αέριο και το μεθάνιο που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων,
 - για την αεροπλοΐα, εκτός των περιπτώσεων που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ,
 - για τη ναυσιπλοΐα ιδιωτικών σκαφών αναψυχής.
8. στην Ιταλική Δημοκρατία:
- στα δημόσια μέσα τοπικής μεταφοράς επιβατών,
 - για την αεροπλοΐα, εκτός των περιπτώσεων που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ,
 - για τους κινητήρες που χρησιμοποιούνται για την αποστράγγιση περιοχών που έχουν πληγεί από πλημμύρες,
 - για τη χρήση αερίων αποβλήτων υδρογονανθράκων ως καυσίμων,
 - για τα ασθενοφόρα,
 - για κατανάλωση στις περιφέρειες της Val d'Aosta και Gorizia,
 - για κατανάλωση στις περιφέρειες Udine και Τεργέστης έως τις 31 Δεκεμβρίου 1994,
 - για το μεθάνιο που χρησιμοποιείται ως καύσιμο σε οχήματα με κινητήρες,
 - για τις εθνικές ένοπλες δυνάμεις.
9. στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου:
- στα δημόσια μέσα τοπικών μεταφορών,
 - για τα αέρια πετρελαίου που έχουν υγροποιηθεί (LPG), το φυσικό αέριο και το μεθάνιο.
10. στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών:
- στις εγκαταστάσεις αφαλάτωσης,
 - για τα αέρια πετρελαίου που έχουν υγροποιηθεί (LPG), το φυσικό αέριο και το μεθάνιο,
 - για τις εθνικές ένοπλες δυνάμεις,
 - για τα δείγματα πετρελαιοειδών που προορίζονται για αναλύσεις, δοκιμές για την παραγωγή ή για άλλους επιστημονικούς σκοπούς,
 - για τους κινητήρες που χρησιμοποιούνται για την αποστράγγιση περιοχών που έχουν πληγεί από πλημμύρες.
11. στην Πορτογαλική Δημοκρατία:
- για την αεροπλοΐα, εκτός των περιπτώσεων που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ.

12. στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας·

- για τα δημόσια μέσα τοπικής μεταφοράς επιβατών,
- για τη ναυσιπλοΐα με ιδιωτικά σκάφη αναψυχής,
- για τα αέρια πετρελαίου που έχουν υγροποιηθεί (LPG), το φυσικό αέριο και το μεθάνιο που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων,
- για την αεροπλοΐα, εκτός των περιπτώσεων που καλύπτονται από το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ,

— για τη λειτουργία φάρων.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. COPE

ΟΔΗΓΙΑ 92/82/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 1992

για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 92/12/ΕΟΚ⁽⁴⁾ θεσπίζει κανόνες για το γενικό καθεστώς όσον αφορά τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης·ότι η οδηγία 92/81/ΕΟΚ⁽⁵⁾ θεσπίζει διατάξεις με τη διάρθρωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζεται στα πετρελαιοειδή·

ότι, τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν ελάχιστους συντελεστές φόρου κατανάλωσης στα εν λόγω προϊόντα από την 1η Ιανουαρίου 1993, προκειμένου η εσωτερική αγορά να μπορεί να υπάρξει από την ημερομηνία αυτή·

ότι ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης των πετρελαιοειδών πρέπει να καθορίζεται σε συγκριμένο ποσοστό με αναφορά σε καθορισμένη ποσότητα των φορολογούμενων προϊόντων·

ότι είναι δυνατόν να επιτραπεί σε ορισμένα κράτη μέλη η εφαρμογή μειωμένων συντελεστών σε προϊόντα τα οποία καταναλώνονται σε ειδικές περιοχές της επικράτειά τους·

ότι είναι αναγκαίο να υπόκεινται οι οριζόμενοι στην παρούσα οδηγία συντελεστές σε τακτική επανεξέταση με βάση έκθεση της Επιτροπής η οποία θα λαμβάνει υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες·

ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί μηχανισμός για τη μετατροπή σε εθνικό νόμισμα των ειδικών ποσών που εκφράζονται σε Ecu,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Από 1ης Ιανουαρίου 1993 το αργότερο, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στα πετρελαιοειδή συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης όχι μικρότερους από τους ελάχιστους συντελεστές που ορίζει η παρούσα οδηγία.

*Άρθρο 2*1. Η παρούσα οδηγία καλύπτει τα εξής πετρελαιοειδή:
— βενζίνη με μόλυβδο που εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2710 00 31 και 2710 00 35,

— βενζίνη αμόλυβδος, που εμπίπτει στον κωδικό ΣΟ 2710 00 33,

— πετρέλαιο ντίζελ, που εμπίπτει στον κωδικό ΣΟ 2710 00 69,

— βαρύ πετρέλαιο που εμπίπτει στον κωδικό ΣΟ 2710 00 79

— υγραέριο που εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2711 12 11 έως 2711 19 00,

— μεθάνιο που εμπίπτει στον κωδικό ΣΟ 2711 29 00,

— κηροζίνη που εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2710 00 51 και 2710 00 55.

2. Οι παραπομπές της παραγράφου 1 στους κωδικούς της συνδυασμένη ονοματολογίας αναφέρονται στο κείμενο της ΣΟ που ισχύει κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τη βενζίνη με μόλυβδο ορίζεται σε 337 Ecu ανά 100 λίτρα, εκτός από την περίπτωση του Λουξεμβούργου στο οποίο, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1993 έως 31 Δεκεμβρίου 1994, ο ελάχιστος συντελεστής ορίζεται σε 292 Ecu ανά 100 λίτρα.

Άρθρο 4

Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για την αμόλυβδη βενζίνη ορίζεται σε 287 Ecu ανά 100 λίτρα, εκτός από την περίπτωση του Λουξεμβούργου στο οποίο, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1993 έως 31 Δεκεμβρίου 1994, ο ελάχιστος συντελεστής ορίζεται σε 242 Ecu ανά 100 λίτρα με την προϋπόθεση ότι ο συντελεστής της αμόλυβδης βενζίνης θα είναι πάντοτε κατώτερος εκείνου που επιβάλλεται στη βενζίνη με μόλυβδο.

Άρθρο 5

1. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το πετρέλαιο ντίζελ το χρησιμοποιούμενο ως καύσιμο κινητήρων ορίζεται σε 245 Ecu ανά 100 λίτρα, εκτός από τις περιπτώσεις του Λουξεμβούργου και της Ελλάδας, όπου για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1993 έως 31 Δεκεμβρίου 1994, ο ελάχιστος συντελεστής ορίζεται σε 195 Ecu ανά 1 000 λίτρα.

2. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το πετρέλαιο ντίζελ το χρησιμοποιούμενο για τους σκοπούς που εκτίθενται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ ορίζεται σε 18 Ecu ανά 1 000 λίτρα.

3. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το θερμοκρασιακό πετρέλαιο ντίζελ ορίζεται σε 18 Ecu ανά 1 000 λίτρα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 16 της 23. 1. 1990, σ. 10.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 183 της 15. 7. 1991, σ. 290.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 225 της 10. 9. 1991, σ. 54.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 76 της 23. 3. 1992, σ. 1.⁽⁵⁾ Βλέπε σελίδα 12 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Τα κράτη μέλη, τα οποία, την 1η Ιανουαρίου 1991, δεν εφήρμοζαν ειδικούς φόρους κατανάλωσης στο θερμαντικό πετρέλαιο ντίζελ, μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν μηδενικό συντελεστή υπό την προϋπόθεση ότι εισπράττουν τέλους ελέγχου ύψους 5 Ecu ανά 1 000 λίτρα από την 1η Ιανουαρίου 1993. Την 1η Ιανουαρίου 1995, το ποσό του τέλους αυξάνεται σε 10 Ecu ανά 1 000 λίτρα, εάν το Συμβούλιο, βάσει σχετικής έκθεσης της Επιτροπής, το αποφασίσει ομόφωνα επειδή διαπίστωσε ότι το ύψος του τέλους απεδείχθη εναπαρκές για να εμποδίσει τα προβλήματα στρέβλωσης του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου.

Άρθρο 6

Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το θαρύ πετρέλαιο ορίζεται σε 13 Ecu ανά 1 000 χιλιόγραμμα.

Άρθρο 7

1. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το υγραέριο και το μεθάνιο που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων ορίζεται σε 36 Ecu ανά 1 000 χιλιόγραμμα.

2. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το υγραέριο και το μεθάνιο που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς που εκτίθενται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ ορίζεται σε 36 Ecu ανά 1 000 χιλιόγραμμα.

3. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το υγραέριο και το μεθάνιο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση ορίζεται σε 0 Ecu ανά 1 000 χιλιόγραμμα.

Άρθρο 8

1. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για την κηροζίνη που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων ορίζεται σε 245 Ecu ανά 1 000 λίτρα.

2. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για την κηροζίνη που χρησιμοποιείται για τους σκοπούς που εκτίθενται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ ορίζεται σε 18 Ecu ανά 1 000 λίτρα.

3. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για την κηροζίνη που χρησιμοποιείται για θέρμανση ορίζεται σε 0 Ecu ανά 1 000 λίτρα.

Άρθρο 9

1. Η Πορτογαλική Δημοκρατία μπορεί να επιβάλλει στα πετρελαιοειδή που καταναλώνονται στην αυτόνομη περιοχή των Αζορών συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης χαμηλότερους από τα κατώτατα όρια που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, προκειμένου να αντισταθμίζονται τα μεταφορικά έξοδα που επιβαρύνουν τα προϊόντα αυτά λόγω του νησιωτικού και διάσπαρτου χαρακτήρα της εν λόγω περιοχής.

2. Η Ελληνική Δημοκρατία μπορεί να επιβάλλει στο πετρέλαιο ντίζελ που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων και τη βενζίνη που καταναλώνονται στον νομούς

Λέσβου, Χίου, Σάμου, Δωδεκανήσου και Κυκλάδων καθώς και στις εξής νήσους του Αιγαίου πελάγους: Θάσο, Βόρειες Σποράδες, Σαμοθράκη και Σκύρο, συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης χαμηλότερους κατά 22 Ecu το πολύ από τα κατώτατα όρια που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 10

Ανά διετία, και για πρώτη φορά στις 31 Δεκεμβρίου 1994 το αργότερο, το Συμβούλιο, βάσει σχετικής έκθεσης και, ενδεχομένως, πρότασης της Επιτροπής, εξετάζει τους φορολογικούς συντελεστές που ορίζει η παρούσα οδηγία και, αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα. Στην έκθεση της Επιτροπής και κατά την εξέταση του θέματος από το Συμβούλιο, λαμβάνονται υπόψη η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η πραγματική αξία των φορολογικών συντελεστών και οι ευρύτεροι στόχοι της συνθήκης.

Άρθρο 11

1. Η χρησιμοποιούμενη για τον καθορισμό των ειδικών φόρων κατανάλωσης ισοτιμία του Ecu έναντι των εθνικών νομισμάτων καθορίζεται μία φορά το χρόνο. Εφαρμόζονται οι ισοτιμίες της πρώτης εργάσιμης ημέρας του Οκτωβρίου όπως έχουν δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, οι δε ούτως οριζόμενοι συντελεστές ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου ημερολογιακού έτους.

2. Κατά την ετήσια αναπροσαρμογή που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να διατηρήσουν τους ισχύοντες ειδικούς φόρους κατανάλωσης εφόσον η μετατροπή του ποσού του φόρου, εκφρασμένου σε Ecu, καταλήγει σε αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης, εκφρασμένου σε εθνικό νόμισμα, χαμηλότερη του πέντε στα εκατό (5%) ή των 5 Ecu, αναλόγως ποιο από τα δύο είναι το χαμηλότερο ποσό.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Όταν τα κράτη μέλη, θεσπίζουν τις διατάξεις του εδαφίου 1, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. COPE

ΟΔΗΓΙΑ 92/83/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 1992

για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 92/12/ΕΟΚ⁽⁴⁾ θεσπίζει κανόνες για το γενικό καθεστώς των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης·

ότι η οδηγία 92/84/ΕΟΚ⁽⁵⁾ θεσπίζει ελάχιστους συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης που πρέπει να εφαρμόζονται τα κράτη μέλη στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά·

ότι για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς είναι σημαντικό να δοθούν κοινοί ορισμοί για όλα τα οικεία προϊόντα·

ότι είναι σκόπιμο οι εν λόγω ορισμοί να βασίζονται σε εκείνους της συνδυασμένης ονοματολογίας που ισχύουν κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας·

ότι, στην περίπτωση της μπίρας είναι δυνατόν να επιτραπούν εναλλακτικές μέθοδοι υπολογισμού του φόρου στο τελικό προϊόν·

ότι, στην περίπτωση της μπίρας, ενδείκνυται να επιτραπεί εντός ορισμένων ορίων στα κράτη μέλη να επιβάλλουν το φόρο σε κατηγορίες εύρους άνω του ενός βαθμού Plato, με την προϋπόθεση πάντοτε ότι καμία μπίρα δεν βαρύνεται με συντελεστή κατώτερο του ελάχιστου κοινοτικού συντελεστή·

ότι, στην περίπτωση της μπίρας που παράγεται σε μικρά ανεξάρτητα ζυθοποιεία και της αιθυλικής αλκοόλης που παράγεται σε μικρά αποστακτήρια, απαιτούνται κοινές λύσεις που θα επιτρέπουν στα κράτη μέλη να επιβάλλουν μειωμένους συντελεστές φόρου στα προϊόντα αυτά·

ότι είναι δυνατόν να επιτρέπονται παραλλαγές στον αποκτημένο ογκομετρικό τίτλο από τον οποίο τα κράτη μέλη αρχίζουν να υποβάλουν τη μπίρα σε φορολογία, με την προϋπόθεση ότι δεν προκαλούνται απαράδεκτα προβλήματα στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς·

ότι στην περίπτωση της μπίρας, του κρασιού και άλλων ποτών που παρασκευάζονται με ζύμωση θα ήταν σκόπιμο να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν του φόρου

τα προϊόντα που παρασκευάζονται από ιδιώτες, τα οποία δεν παράγονται για εμπορικούς σκοπούς·

ότι, καταρχήν, τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν τον ίδιο συντελεστή ανά εκατόλιτρο τελικού προϊόντος σε όλα τα μη αφρώδη κρασιά και άλλα μη αφρώδη ποτά που προέρχονται από ζύμωση και τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης ανά εκατόλιτρο τελικού προϊόντος σε όλα τα αφρώδη κρασιά και αφρώδη ποτά που προέρχονται από ζύμωση·

ότι είναι σκόπιμο να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές φόρου σε όλα τα είδη κρασιών και άλλων ποτών που προέρχονται από ζύμωση, με την προϋπόθεση πάντοτε ότι τα προϊόντα δεν υπερβαίνουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο 8,5 % vol·

ότι στα κράτη μέλη που εφήρμοζαν μεγαλύτερο συντελεστή σε ορισμένα κρασιά την 1η Ιανουαρίου 1992, πρέπει να επιτραπεί να συνεχίσουν να τον επιβάλλουν·

ότι καταρχήν τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν τον ίδιο συντελεστή φόρου ανά εκατόλιτρο τελικού προϊόντος σε όλα τα ενδιάμεσα προϊόντα·

ότι είναι σκόπιμο να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν μειωμένο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης των ενδιάμεσων προϊόντων αφενός στα προϊόντα με ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο που δεν υπερβαίνει 15 % vol και αφετέρου στα φυσικά γλυκά κρασιά·

ότι καταρχήν τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης ανά εκατόλιτρο καθαρής αλκοόλης σε όλη την αιθυλική αλκοόλη, όπως ορίζεται στην παρούσα οδηγία·

ότι είναι δυνατόν να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές ή απαλλαγές για ορισμένα προϊόντα περιφερειακού ή παραδοσιακού χαρακτήρα·

ότι στις περιπτώσεις όπου επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές, οι μειωμένοι αυτοί συντελεστές δεν πρέπει να οδηγούν στην στρέβλωση του ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς·

ότι πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να επιστρέφουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που επιβάλλεται στα αλκοολούχα ποτά, τα οποία έχουν καταστεί ακατάλληλα για κατανάλωση·

ότι είναι αναγκαίο να θεσπισθούν σε κοινοτικό επίπεδο οι απαλλαγές που ισχύουν για αγαθά, τα οποία μεταφέρονται μεταξύ κρατών μελών·

ότι είναι δυνατόν, πάντως να παρέχεται στα κράτη μέλη η ευχέρεια να εφαρμόζουν απαλλαγές που συνδέονται με το είδος τελικής χρήσης του προϊόντος εντός του εδάφους τους·

(1) ΕΕ αριθ. C 322 της 21. 12. 1990, σ. 11.

(2) ΕΕ αριθ. C 67 της 16. 3. 1992, σ. 165.

(3) ΕΕ αριθ. C 96 της 18. 3. 1991, σ. 25.

(4) ΕΕ αριθ. L 76 της 23. 3. 1992, σ. 1.

(5) Βλέπε σελίδα 29 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί σύστημα κοινοποίησης των προϋποθέσεων μετουσίωσης κάθε κράτους μέλους για την πλήρως μετουσιωμένη αλκοόλη και για την αποδοχή των προϋποθέσεων αυτών εκ μέρους των λοιπών κρατών μελών·

ότι τα κράτη μέλη δεν πρέπει να αποστερούνται των μέσων καταπολέμησης κάθε φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής ή κατάχρησης, η οποία δύναται να προκύψει στον τομέα των απαλλαγών·

ότι πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να υλοποιούν τις απαλλαγές που προβλέπει η οδηγία μέσω επιστροφής των ειδικών φόρων κατανάλωσης·

ότι, εφόσον ορισμένα κράτη μέλη εφαρμόζουν μεγαλύτερο φορολογικό συντελεστή στα «λοιπά αφρώδη ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση, θα πρέπει να τους επιτραπεί να εφαρμόσουν τον μεγαλύτερο συντελεστή στα ενδιάμεσα προϊόντα που εμφανίζουν τα χαρακτηριστικά των εν λόγω λοιπών αφρωδών ποτών παρασκευαζομένων με ζύμωση»,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΜΕΡΟΣ I

ΜΠΙΡΑ

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν ειδικό φόρο κατανάλωσης στην μπίρα σύμφωνα με τις διατάξεις της προύσας οδηγίας.
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους συντελεστές τους σύμφωνα με την οδηγία 92/84/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ο όρος «μπίρα» σημαίνει κάθε προϊόν που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 2203 ή κάθε προϊόν το οποίο περιέχει μείγμα μύρας με μη αλκοολούχα ποτά που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 2206, και στις δύο περιπτώσεις με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο μεγαλύτερο του 0,5 % vol.

Καθορισμός του ύψους του ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 3

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται από τα κράτη μέλη στην μπίρα καθορίζεται με βάση:
 - είτε τον αριθμό των εκατολίτρων και τους βαθμούς Plato,
 - είτε τον αριθμό των εκατολίτρων και τον αποκτημένο ογκομετρικό βαθμό αλκοόλης
 του τελικού προϊόντος.
2. Τα κράτη μέλη, όταν καθορίζουν το ύψος του ειδικού φόρου κατανάλωσης επί της μπίρας σύμφωνα με τις διατά-

ξεις της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ, μπορούν να μη λαμβάνουν υπόψη τα κλάσματα βαθμού Plato ή αποκτημένου ογκομετρικού βαθμού αλκοόλης.

Επίσης, τα κράτη μέλη που επιβάλλουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης με βάση τον αριθμό των εκατολίτρων και τους βαθμούς Plato, μπορούν να ταξινομήσουν τις μπίρες σε κατηγορίες εύρους τεσσάρων βαθμών Plato το πολύ ανά κατηγορία και να εφαρμόζουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης ανά εκατόλιτρο σε όλες τις μπίρες που υπάγονται σε καθεμία κατηγορία. Οι συντελεστές αυτοί πρέπει να είναι πάντοτε ίσοι ή μεγαλύτεροι από τον ελάχιστο συντελεστή που ορίζει το άρθρο 6 της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ ονομαζόμενο, στο εξής, ελάχιστο συντελεστή.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης, οι οποίοι μπορούν να διαφοροποιούνται ανάλογα με την ετήσια παραγωγή μπίρας που παράγεται από ανεξάρτητα μικρά ζυθοποιεία, με τους εξής περιορισμούς:

- ο μειωμένος συντελεστής δεν εφαρμόζεται σε επιχειρήσεις η παραγωγή των οποίων υπερβαίνει τα 220 000 εκατόλιτρα μπίρας ετησίως,
- ο μειωμένος συντελεστής, ο οποίος μπορεί να είναι χαμηλότερος από τον ελάχιστο συντελεστή, δεν πρέπει να υπολείπεται περισσότερο από 50 % του κανονικού εθνικού συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης.

2. Για την εφαρμογή των μειωμένων συντελεστών ο όρος «ανεξάρτητο μικρό ζυθοποιείο» σημαίνει ζυθοποιείο το οποίο είναι νομικά και οικονομικά ανεξάρτητο από οποιοδήποτε άλλο ζυθοποιείο και χρησιμοποιεί τις εγκαταστάσεις του, δεν λειτουργεί δε βάσει αδειας εκμεταλλεύσεως. Ωστόσο, όταν δύο ή περισσότερα μικρά ζυθοποιεία συνεργάζονται και η συνδυασμένη ετήσια παραγωγή τους δεν υπερβαίνει 200 000 εκατόλιτρα, τα ζυθοποιεία αυτά μπορούν να θεωρούνται ως ένα και μόνο ανεξάρτητο μικρό ζυθοποιείο.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε οι μειωμένοι συντελεστές που ενδεχομένως θεσπίζουν εφαρμόζονται κατά τον ίδιο τρόπο στην μπίρα που παραδίδεται στην επικράτειά τους από ανεξάρτητα μικρά ζυθοποιεία εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι σε καμία επί μέρους παραδιδόμενη από άλλο κράτος μέλος ποσότητα δεν επιβάλλεται υψηλότερος ειδικός φόρος κατανάλωσης από τον ακριβώς αντίστοιχο δικό τους φόρο.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές, οι οποίοι μπορούν να είναι χαμηλότεροι από τον ελάχιστο συντελεστή, για τη μπίρα με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο μέχρι και 2,8 % vol.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την εφαρμογή του παρόντος άρθρου σε προϊόντα που περιέχουν μείγμα μύρας με μη αλκοολούχα ποτά που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 2206.

Άρθρο 6

Με την επιφύλαξη των όρων που θεσπίζουν για να εξασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή της απαλλαγής, τα κράτη μέλη επιτρέπεται να απαλλάσσουν από την επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης της μπίρας που παράγεται από ιδιώτη και καταναλώνεται από τον ίδιο τον παραγωγό, τα μέλη της οικογενείας του ή τους προσκεκλημένους του, εφόσον δεν μεσολαβεί πώληση.

ΜΕΡΟΣ II**ΚΡΑΣΙ****Πεδίο εφαρμογής****Άρθρο 7**

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κρασί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους συντελεστές τους σύμφωνα με την οδηγία 92/84/ΕΟΚ.

Άρθρο 8

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας:

1. ο όρος «απλό κρασί» περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2204 και 2205, εκτός από τα αφρώδη κρασιά που ορίζει η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου, τα οποία:
 - έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol και μέχρι και 15 % vol, υπό την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο τελικό προϊόν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση,
 - έχουν αποκτημένο ογκομετρικό τίτλο άνω του 15 % vol, και μέχρι και 18 % vol, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν παραχθεί χωρίς εμπλουτισμό και ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο τελικό προϊόν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.
2. ο όρος «αφρώδη κρασιά» περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 και 2205 και τα οποία:
 - περιέχονται σε φιάλες με πώματα σχήματος μανιταριού που συγκρατούνται με σύρματα ή συνδετήρες ή έχουν υπερπίεση τουλάχιστον 3 bar, οφειλόμενη στο διάλυμα διοξειδίου του άνθρακα,
 - έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol και μέχρι και 15 % vol, υπό την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο τελικό προϊόν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

Καθορισμός του ύψους του ειδικού φόρου κατανάλωσης**Άρθρο 9**

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται από τα κράτη μέλη στα κρασιά καθορίζεται σε σχέση με τον αριθμό εκατολίτρων τελικού προϊόντος.
2. Με εξαίρεση τα όσα προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4, τα κράτη μέλη επιβάλλουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης σε όλα τα προϊόντα που υπάγο-

νται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης επί των απλών κρασιών. Ομοίως, επιβάλλουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στα προϊόντα που υπάγονται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης επί των αφρωδών κρασιών. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στα απλά και στα αφρώδη κρασιά.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης σε όλα τα είδη απλών και αφρωδών κρασιών με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο μέχρι και 8,5 % vol.

4. Τα κράτη μέλη τα οποία, την 1η Ιανουαρίου 1992, επέβαλλαν μεγαλύτερο συντελεστή στα απλά κρασιά, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση, μπορούν να εξακολουθήσουν να τον επιβάλλουν. Ο εν λόγω συντελεστής δεν πρέπει να υπερβαίνει τον κανονικό εθνικό συντελεστή των ενδιάμεσων προϊόντων.

Άρθρο 10

Με την επιφύλαξη των όρων που θεσπίζουν για την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης τα κρασιά που παράγουν ιδιώτες και τα οποία καταναλώνονται από τον ίδιο τον παραγωγό, τα μέλη της οικογενείας του ή τους προσκεκλημένους του, με την προϋπόθεση ότι δεν μεσολαβεί πώληση.

ΜΕΡΟΣ III**ΠΟΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΑ ΜΕ ΖΥΜΩΣΗ, ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΠΙΡΑΣ****Πεδίο εφαρμογής****Άρθρο 11**

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν ειδικό φόρο κατανάλωσης στα παρασκευαζόμενα με ζύμωση ποτά, εκτός του κρασιού και της μπίρας, (λοιπά ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση) σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους συντελεστές τους σύμφωνα με την οδηγία 92/84/ΕΟΚ.

Άρθρο 12

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 17:

1. ο όρος «λοιπά απλά ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση» καλύπτει όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2204 και 2205 αλλά δεν αναφέρονται στο άρθρο 8, και τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2206, με εξαίρεση των λοιπών αφρωδών παρασκευαζόμενων με ζύμωση ποτών που ορίζει το σημείο 2 του παρόντος άρθρου και όλων των προϊόντων που καλύπτονται από το άρθρο 2, τα οποία:
 - έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol, και μέχρι και 10 % vol,
 - έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο μεγαλύτερο του 10 % vol, και μέχρι και 15 % vol, υπό την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο προϊόν προέρχεται αποκλειστικά από ζύμωση.

2. Ο όρος «λοιπά αφρώδη ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση» καλύπτει όλα τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2206 00 91 καθώς και τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 και 2205, τα οποία δεν αναφέρονται στο άρθρο 8 και τα οποία:

- περιέχονται σε φιάλες με πάματα σχήματος μανιταριού που συγκρατούνται με σύρμα ή συνδετήρα ή έχουν υπερπίεση τουλάχιστον 3 bar οφειλόμενη στο διάλυμα διοξειδίου του άνθρακα,
- έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol και μέχρι και 13 % vol,
- έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 13 % vol και μέχρι και 15 % vol, με την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο προϊόν προέρχεται αποκλειστικά από ζύμωση.

Καθορισμός του ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 13

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται από τα κράτη μέλη στα λοιπά ποτά τα παρασκευαζόμενα με ζύμωση καθορίζεται σε σχέση με τον αριθμό των εκατολίων του τελικού προϊόντος.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, τα κράτη μέλη επιβάλλουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης σε όλα τα προϊόντα που υπάγονται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης για τα λοιπά απλά ποτά τα παρασκευαζόμενα με ζύμωση. Ομοίως, επιβάλλουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης σε όλα τα προϊόντα που υπάγονται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης για τα λοιπά αφρώδη ποτά τα παρασκευαζόμενα με ζύμωση. Μπορούν να εφαρμόζουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στα λοιπά απλά και αφρώδη ποτά τα παρασκευαζόμενα με ζύμωση.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης σε όλα τα είδη των λοιπών απλών ποτών των παρασκευαζομένων με ζύμωση και των αφρώδων ποτών των παρασκευαζομένων με ζύμωση, τα οποία έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο όχι μεγαλύτερο του 8,5 % vol.

Άρθρο 14

Με την επιφύλαξη των όρων που θεσπίζουν για την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής της παρούσας διάταξης, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης τα λοιπά απλά και αφρώδη ποτά τα παρασκευαζόμενα με ζύμωση, που παράγουν ιδιώτες και που καταναλώνονται από τον ίδιο τον παραγωγό, τα μέλη της οικογένειάς του ή τους προσκεκλημένους του, υπό την προϋπόθεση ότι δεν μεσολαβεί πώληση.

Άρθρο 15

Για την εφαρμογή της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ και της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, οι αναφορές στο «κρασί» θεωρείται ότι αφορούν επίσης τα λοιπά ποτά τα παρασκευαζόμενα με ζύμωση όπως αυτά ορίζονται από το παρόν μέρος.

ΜΕΡΟΣ IV

ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν ειδικό φόρο κατανάλωσης στα ενδιάμεσα προϊόντα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους συντελεστές τους σύμφωνα με τη οδηγία 92/84/ΕΟΚ. Οι συντελεστές αυτοί δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να είναι χαμηλότεροι από εκείνους που επιβάλλουν τα κράτη μέλη στα προϊόντα των άρθρων 8 σημείο 1 και 12 σημείο 1 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 17

1. Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με τον όρο «ενδιάμεσα προϊόντα» νοούνται όλα τα προϊόντα με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol και μέχρι και 22 % vol, και μέχρι και 22 % vol, τα οποία υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2204, 2205 και 2206 και δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 2, 8 και 12.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12, τα κράτη μέλη μπορούν να μεταχειρίζονται σαν ενδιάμεσο προϊόν κάθε απλό ποτό προερχόμενο από ζύμωση, που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 12 παράγραφος 1, έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο άνω του 5,5 % και η περιεχόμενη αλκοόλη δεν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση, καθώς και κάθε αφρώδες ποτό προερχόμενο από ζύμωση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 12 παράγραφος 2, έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο άνω του 8,5 % και δεν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

Καθορισμός του ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 18

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται από τα κράτη μέλη στα ενδιάμεσα προϊόντα καθορίζεται με βάση τον αριθμό των εκατολίων του τελικού προϊόντος.

2. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3, 4 και 5 τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης σε όλα τα προϊόντα που υπάγονται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης επί των ενδιάμεσων προϊόντων.

3. Με την επιφύλαξη των ακόλουθων προϋποθέσεων, ένα κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόσει ενιαίο μειωμένο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στα ενδιάμεσα προϊόντα με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο μέχρι και 15 % vol:

— ο μειωμένος συντελεστής δεν μπορεί να είναι χαμηλότερος από το 40 % του κανονικού εθνικού συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης,

— ο μειωμένος συντελεστής δεν μπορεί να είναι χαμηλότερος από τον κανονικό συντελεστή που εφαρμόζεται στα προϊόντα του άρθρου 8 σημείο 1 και του άρθρου 12 σημείο 1 της παρούσας οδηγίας.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν ενιαίο συντελεστή στα ενδιάμεσα προϊόντα που ορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4252/88.

Ο μειωμένος συντελεστής:

— μπορεί να είναι χαμηλότερος από τον ελάχιστο συντελεστή, αλλά δεν μπορεί να είναι χαμηλότερος από το 50 % του κανονικού εθνικού συντελεστή φόρου κατανάλωσης

ή

— δεν μπορεί να είναι χαμηλότερος από τον ελάχιστο συντελεστή που εφαρμόζεται στα ενδιάμεσα προϊόντα.

5. Για τα ενδιάμεσα προϊόντα που περιέχονται σε φιάλες με πώματα σχήματος μανιταριού που συγκρατούνται με σύρματα ή συνδετήρες ή έχουν υπερπίεση τουλάχιστον 3 bar, οφειλόμενη σε διάλυμα διοξειδίου του άνθρακα, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν το συντελεστή που ισχύει και επί των προϊόντων του άρθρου 12 σημείο 2, εφόσον αυτός είναι υψηλότερος από τον εθνικό συντελεστή για ενδιάμεσα προϊόντα.

ΜΕΡΟΣ V

ΑΙΘΥΛΙΚΗ ΑΛΚΟΟΛΗ

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 19

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν ειδικό φόρο κατανάλωσης στην αιθυλική αλκοόλη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους συντελεστές τους σύμφωνα με την οδηγία 92/84/ΕΟΚ.

Άρθρο 20

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας ο όρος «αιθυλική αλκοόλη» περιλαμβάνει:

- όλα τα προϊόντα με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol, τα οποία υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2207 και 2208, ακόμη και όταν τα εν λόγω προϊόντα αποτελούν μέρος προϊόντος υπαγομένου σε άλλο κεφάλαιο της ΣΟ,
- τα προϊόντα των κωδικών ΣΟ 2204, 2205 και 2206 με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 22 % vol,
- τα οινοπνευματώδη ποτά που περιέχουν προϊόντα σε διάλυμα ή όχι.

Καθορισμός του ύψους του ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 21

Ο επιβαλλόμενος στην αιθυλική αλκοόλη ειδικός φόρος κατανάλωσης ορίζεται ανά εκατόλιτρο καθαρής αλκοόλης θερμοκρασίας 20° C, και υπολογίζεται με βάση τον αριθμό εκατολίων καθαρής αλκοόλης. Με την επιφύλαξη του άρθρου 22, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τον ίδιο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης σε όλα τα προϊόντα στα οποία

επιβάλλεται ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί της αιθυλικής αλκοόλης.

Άρθρο 22

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης για την αιθυλική αλκοόλη που παράγεται από μικρά αποστακτήρια εντός των εξής ορίων:

- οι μειωμένοι συντελεστές, που μπορεί να είναι χαμηλότεροι από τον ελάχιστο συντελεστή, δεν εφαρμόζονται σε επιχειρήσεις που παράγουν πάνω από δέκα εκατόλιτρα καθαρής αλκοόλης το χρόνο. Ωστόσο, τα κράτη μέλη τα οποία την 1η Ιανουαρίου 1992, εφήρμοζαν μειωμένους συντελεστές σε επιχειρήσεις που παράγουν 10 και 20 εκατόλιτρα καθαρής αλκοόλης κατ' έτος, μπορούν να συνεχίσουν την πρακτική αυτή,
- οι μειωμένοι συντελεστές δεν ορίζονται μικρότεροι από το 50 % του κανονικού εθνικού συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

2. Για την εφαρμογή των κανόνων περί μειωμένων συντελεστών, ο όρος «μικρό αποστακτήριο» σημαίνει μια επιχείρηση απόσταξης που λειτουργεί ως νομικά και οικονομικά ανεξάρτητη από κάθε άλλη επιχείρηση απόσταξης, και δεν λειτουργεί με άδεια εκμετάλλευσης.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε οι μειωμένοι συντελεστές που ενδεχομένως θεσπίζουν, εφαρμόζονται εξίσου στην αιθυλική αλκοόλη που παραδίδουν εντός του εδάφους τους ανεξάρτητοι μικροί παραγωγοί από άλλα κράτη μέλη.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν διατάξεις βάσει των οποίων η αλκοόλη που παράγεται από μικρούς παραγωγούς τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία αμέσως μόλις παραχθεί (υπό την προϋπόθεση ότι οι παραγωγοί δεν πραγματοποιήσαν οι ίδιοι ενδοκοινοτικές συναλλαγές) χωρίς να υπόκειται στο καθεστώς φορολογικής αποθήκης, και φορολογείται εφάπαξ και κατ' αποκοπήν.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν μειωμένους συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης στα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2208 και που έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο μέχρι και 10 % vol.

Άρθρο 23

Τα ακόλουθα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές κατώτερους του ελαχίστου συντελεστού, αλλά δεν δύνανται να ορίσουν τους συντελεστές αυτούς σε επίπεδο χαμηλότερο κατά πλέον του 50 % του κανονικού εθνικού τους συντελεστή για την αιθυλική αλκοόλη, στα εξής προϊόντα:

1. Η Γαλλική Δημοκρατία, σε ό,τι αφορά το ρούμι όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 4 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 του Συμβουλίου, το οποίο παράγεται από ζαχαροκάλαμο που συγκομίζεται στον τόπο παρασκευής, όπως εκτίθεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 σημείο 1 του εν λόγω κανονισμού, και έχει περιεκτικότητα σε πηκτικές ουσίες εκτός αιθυλικής και μεθυλικής αλκοόλης τουλάχιστον 225 γραμμάρια ανά εκατόλιτρο καθαρής αλκοόλης, και αποκτημένο αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο τουλάχιστον 40 %.

2. Η Ελληνική Δημοκρατία, σε ό,τι αφορά τα αρωματισμένα αλκοολούχα ποτά με άνισο που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89, τα οποία είναι άχρωμα και έχουν περιεκτικότητα σε ζάχαρη το πολύ 50 γραμμάρια ανά λίτρο και στα οποία τουλάχιστον το 20 % του αποκτημένου αλκοολικού τίτλου του τελικού προϊόντος αποτελείται από αλκοόλη που αρωματίζεται με απόσταξη σε παραδοσιακούς χάλκινους άμβυκες, ασυνεχούς λειτουργίας, χωρητικότητας μέχρι και 1 000 λίτρων.

ΜΕΡΟΣ VI

ΔΙΑΦΟΡΑ

Άρθρο 24

1. Τα κράτη μέλη δεν χρειάζεται να απαιτούν τα προϊόντα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία να παράγονται σε φορολογικές αποθήκες από αλκοολούχα συστατικά προϊόντα τα οποία τελούν υπό αναστολή των εφαρμοζομένων ειδικών φόρων κατανάλωσης, εφόσον ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί των συστατικών έχει καταβληθεί εκ των προτέρων και ο συνολικός καταβλητέος φόρος για τα αλκοολούχα συστατικά προϊόντα δεν είναι κατώτερος από τον καταβλητέο φόρο για το προϊόν που προκύπτει από την ανάμιξή τους.

2. Το Βασίλειο της Ισπανίας μπορεί να μην θεωρεί ως παραγωγή ενδιάμεσων προϊόντων την παρασκευή των οίνων που παράγονται στις περιφέρειες Moriles-Montilla, Tarragona, Priorato και Terra Alta, στα οποία έχει προστεθεί αλκοόλη ούτως ώστε ο αλκοολικός τους τίτλος να μην αυξάνεται κατά περισσότερο από 1 % vol.

Άρθρο 25

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιστρέφουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που έχει επιβληθεί σε αλκοολούχα ποτά τα οποία αποσύρονται από την αγορά επειδή η κατάσταση ή η παλαιότητα τους τα καθιστά ακατάλληλα προς ανθρώπινη κατανάλωση.

Άρθρο 26

Οι παραπομπές σε κλάσεις και κωδικούς της ΣΟ, στην παρούσα οδηγία, αναφέρονται στην έκδοση της ΣΟ που ισχύει κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας.

ΜΕΡΟΣ VII

ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 27

1. Τα κράτη μέλη απαλλάσσουν τα προϊόντα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με τους όρους τους οποίους καθορίζουν με σκοπό την ορθή και απλή εφαρμογή των απαλλαγών αυτών και την πρόληψη φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής ή κατάχρησης:

α) όταν διανέμονται με τη μορφή αλκοόλης η οποία έχει υποστεί πλήρη μετουσίωση σύμφωνα με τις απαιτήσεις κάθε κράτους μέλους, εφόσον οι απαιτήσεις αυτές έχουν δεόντως κοινοποιηθεί και γίνει δεκτές σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4. Προϋπόθεση της απαλλαγής αυτής είναι η εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ στις ενδοκοινοτικές μεταφορές πλήρως μετουσιωμένης αλκοόλης για εμπορικό σκοπό.

β) όταν έχουν υποστεί μετουσίωση σύμφωνα με τις σχετικές προδιαγραφές οποιουδήποτε κράτους μέλους και χρησιμοποιούνται για την παρασκευή οποιουδήποτε προϊόντος προοριζόμενου για κατανάλωση από τον άνθρωπο.

γ) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ξιδιού υπαγομένου στον κωδικό ΣΟ 2209.

δ) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή φαρμάκων όπως αυτά ορίζονται από την οδηγία 65/65/ΕΟΚ.

ε) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή αρωματικών ουσιών προς παρασκευή ειδών διατροφής και μη αλκοολούχων ποτών με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο μέχρι και 1,2 %.

στ) όταν χρησιμοποιούνται απευθείας ή ως συστατικά ημιμεταποιημένων προϊόντων για την παραγωγή ειδών διατροφής, γემιστών ή όχι, εφόσον σε κάθε περίπτωση η περιεχόμενη αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 χιλιογράμματα προϊόντος για τις σοκολάτες και τα 5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 χιλιογράμματα προϊόντος, για άλλα προϊόντα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τα προϊόντα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με όρους τους οποίους καθορίζουν με σκοπό την ορθή και απλή εφαρμογή των απαλλαγών αυτών και την πρόληψη φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής ή κατάχρησης:

α) όταν χρησιμοποιούνται ως δείγματα για αναλύσεις, για τη διεξαγωγή των αναγκαίων δοκιμών παραγωγής ή για επιστημονικούς σκοπούς,

β) όταν χρησιμοποιούνται για σκοπούς επιστημονικής έρευνας,

γ) όταν χρησιμοποιούνται στα νοσοκομεία και φαρμακεία για ιατρικούς σκοπούς,

δ) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή προϊόντων, εφόσον αυτά στην τελική μορφή τους δεν περιέχουν αλκοόλη,

ε) όταν χρησιμοποιούνται στην παρασκευή ενός συστατικού προϊόντος, μη υποκειμένου σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, βάσει της παρούσας οδηγίας.

3. Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 και τρεις μήνες πριν από τη θέσπιση οποιασδήποτε μεταγενέστερης τροποποίησης της εθνικής νομοθεσίας, κάθε κράτος μέλος οφείλει να ανακοινώσει στην Επιτροπή, ταυτόχρονα με όλες τις σχετικές πληροφορίες, τα μέσα μετουσίωσης που σκοπεύει να χρησιμοποιήσει για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις ανακοινώσεις αυτές στα άλλα κράτη μέλη μέσα σε ένα μήνα από την παραλαβή τους.

4. Αν εντός διμήνου από τη διαβίβαση της ανακοίνωσης στα άλλα κράτη μέλη, δεν ζητήσει η Επιτροπή ή κάποιο από τα άλλα κράτη μέλη να παραλεμφθεί το ζήτημα στο Συμβούλιο θεωρείται ότι το Συμβούλιο ενέκρινε τις ανακοινωθείσες μεθόδους μετουσίωσης. Εάν προβληθούν αντιρρήσεις εντός της χρονικής αυτής προθεσμίας, λαμβάνεται απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

5. Όταν ένα κράτος μέλος θεωρεί ή διαπιστώνει ότι ένα προϊόν που έχει απαλλαγεί βάσει των ανωτέρω παραγράφων 1α ή 1β, μπορεί να προκαλέσει φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση, μπορεί να αρνηθεί να χορηγήσει απαλλαγή ή να αποσύρει την ήδη χορηγηθείσα. Το οικείο κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Η Επιτροπή κοινοποιεί τη σχετική ανακοίνωση στα λοιπά κράτη μέλη εντός μηνός από την παραλαβή τους. Η τελική απόφαση λαμβάνεται κατόπιν αυτών σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να δώσουν στην απόφαση αυτή αναδρομικά αποτελέσματα.

6. Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να εγκρίνουν τις ανωτέρω απαλλαγές μέσω επιστροφής των καταβληθέντων ειδικών φόρων κατανάλωσης.

Άρθρο 28

Το Ηνωμένο Βασίλειο δύναται να συνεχίσει την εφαρμογή των απαλλαγών που εφήρμοξε την 1η Ιανουαρίου 1992 στα ακόλουθα προϊόντα:

- ποτά από συμπυκνωμένη βύνη των οποίων ο μούστος, πριν από τη ζύμωση, είχε πυκνότητα 1 200 της Original Gravity (47° Plato) ή περισσότερο,
- αρωματικά πικρά ποτά (bitters) με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο από 44,2% vol έως 49,2% vol, που περιέχουν από 1,5% έως 6% κατά βάρος γεντιανή,

μπαχαρικά, αρτύματα και άλλα αρωματικά συστατικά και από 4% έως 10% κατά βάρος ζάχαρη και κυκλοφορούν σε δοχεία μέγιστης χωρητικότητας 0,2 λίτρων προϊόντος.

ΜΕΡΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου, οι διατάξεις αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις ουσιώδεις διατάξεις εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. COPE

**ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ**

Σχετικά με το άρθρο 18 της οδηγίας για τις διαφθρώσεις των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά

i) Στα πλαίσια της οδηγίας αυτής, το Συμβούλιο και η Επιτροπή σημειώνουν την ακόλουθη συμφωνία μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου της Ισπανίας, με ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1992, σχετικά με τους συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλει το Ηνωμένο Βασίλειο στο «British Sherry» και τους οίνους λικέρ με την ονομασία προέλευσης «Jerez-Xérès-Sherry»:

«1. Το Ηνωμένο Βασίλειο και το Βασίλειο της Ισπανίας συμφωνούν ότι η διαφοροποίηση του συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλει το Ηνωμένο Βασίλειο στα ενδιάμεσα προϊόντα (όπως καθορίζονται στην οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τις διαφθρώσεις των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά) με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο έως και 15 % vol από τον συντελεστή που επιβάλλει στα ενδιάμεσα προϊόντα με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 15 % vol και έως και 22 % vol, η οποία υπολογίζεται με τη διαίρεση της διαφοράς μεταξύ των δύο συντελεστών διά του υψηλότερου συντελεστή και τη μετατροπή του πηλίκου σε ποσοστό, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει:

- από την 1η Ιανουαρίου 1993 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1993: 40 %,
- από την 1η Ιανουαρίου 1994 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1994: 35 %,
- από την 1η Ιανουαρίου 1995 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1995: 30 %,
- από την 1η Ιανουαρίου 1996 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996: 25 %.

Λόγω της σημασίας του θέματος αυτού για το Βασίλειο της Ισπανίας, το Ηνωμένο Βασίλειο δηλώνει ότι είναι αποφασισμένο να διατηρήσει μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1996 διαφοροποίηση που δεν θα υπερβαίνει το 25 %.

2. Το Βασίλειο της Ισπανίας αναλαμβάνει την υποχρέωση να παραιτηθεί από την προσφυγή την οποία άσκησε κατά του Ηνωμένου Βασιλείου στις 4 Σεπτεμβρίου 1992 και η οποία έχει εγγραφεί στα βιβλία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τον αριθμό 410914, και να μην ασκήσει άλλες προσφυγές σχετικά με τη φορολογική διαφοροποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 1 ή σχετικά με τη χρήση της ονομασίας «British Sherry» στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά την περίοδο έως την 1η Ιανουαρίου 1996.»

ii) Το Συμβούλιο και η Επιτροπή δηλώνουν ότι, το 1995, το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43 της συνθήκης ΕΟΚ, θα θεσπίσει τις απαραίτητες διατάξεις για την κατάργηση του έκτακτου καθεστώτος του άρθρου 129 της πράξης προσχώρησης του Βασιλείου της Ισπανίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996.

Το Ηνωμένο Βασίλειο αναλαμβάνει την υποχρέωση να εφαρμόσει οποιαδήποτε απαιτούμενη νομοθεσία για την απαγόρευση της χρήσης της ονομασίας «British Sherry» στις εσωτερικές του αγορές μετά την 1η Ιανουαρίου 1996.

Επιπλέον, η Επιτροπή δηλώνει ότι, στα πλαίσια των τακτικών εκθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 8 της οδηγίας του Συμβουλίου για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, θα δίνει ιδιαίτερη προσοχή στους συντελεστές που επιβάλλονται στα εν λόγω προϊόντα, λαμβάνοντας ειδικότερα υπόψη της το πρόβλημα του ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών ποτών.

iii) Το Συμβούλιο και η Επιτροπή συμφώνησαν να δημοσιεύσουν την ανωτέρω συμφωνία και τις σχετικές δηλώσεις ταυτόχρονα με την οδηγία στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

ΟΔΗΓΙΑ 92/84/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 1992

για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 92/12/ΕΟΚ⁽⁴⁾ θεσπίζει κανόνες σχετικά με το γενικό καθεστώς των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης·

ότι η οδηγία 92/83/ΕΟΚ⁽⁵⁾ θεσπίζει διατάξεις σχετικά με την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη·

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν ελάχιστους συντελεστές φόρου κατανάλωσης στα εν λόγω προϊόντα από την 1η Ιανουαρίου 1993, προκειμένου η εσωτερική αγορά να μπορέσει να υπάρξει από την ημερομηνία αυτή·

ότι η πλέον ενδεδειγμένη βάση για την επιβολή φόρου στην αιθυλική αλκοόλη είναι ο όγκος καθαρής αλκοόλης·

ότι η πλέον ενδεδειγμένη μέθοδος για την επιβολή φόρου στο κρασί και στα ενδιάμεσα προϊόντα βασίζεται στον όγκο του τελικού προϊόντος·

ότι το πρότυπο κατανάλωσης αφρωδών κρασιών διαφέρει από εκείνο των απλών κρασιών· ότι μπορεί, συνεπώς, να επιτραπεί στα κράτη μέλη να επιβάλλουν διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές στα δύο προϊόντα·

ότι διαφέρουν οι μέθοδοι φορολογίας της μπίρας μεταξύ των κρατών μελών και ότι ενδείκνυται να επιτραπεί η διατήρηση της διαφοράς αυτής, ιδιαίτερα με τη θέσπιση ελάχιστου συντελεστή που θα συνδέεται τόσο με το αρχικό ειδικό βάρος όσο και με την περιεκτικότητα του προϊόντος σε αλκοόλη·

ότι είναι δυνατόν να επιτραπεί σε ορισμένα κράτη μέλη η εφαρμογή μειωμένων συντελεστών σε προϊόντα, τα οποία καταναλώνονται σε ειδικές περιοχές του εθνικού εδάφους τους·

ότι είναι αναγκαίο να υπόκεινται οι συντελεστές που προβλέπει η παρούσα οδηγία σε περιοδική επανεξέταση με βάση έκθεση της Επιτροπής η οποία λαμβάνει υπόψη όλους τους κατάλληλους παράγοντες·

ότι είναι αναγκαίο να δημιουργηθεί μηχανισμός για τη μετατροπή σε εθνικό νόμισμα των ειδικών ποσών που εκφράζονται σε Ecu,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Από 1ης Ιανουαρίου 1993 το αργότερο τα κράτη μέλη εφαρμόζουν ελάχιστους συντελεστές των ειδικών φόρων κατανάλωσης σύμφωνα με τους κανόνες της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Τα προϊόντα που καλύπτει η παρούσα οδηγία είναι:

- η αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά,
- τα ενδιάμεσα προϊόντα,
- το κρασί,
- η μπίρα,

όπως ορίζονται στην οδηγία 92/83/ΕΟΚ.

Άρθρο 3

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης για την αλκοόλη και την αλκοόλη που περιέχεται στα ποτά εκτός από εκείνα τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 4, 5 και 6 ορίζεται σε 550 Ecu ανά εκατόλιτρο καθαρής αλκοόλης.

Εντούτοις, τα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά φορολογικό συντελεστή μέχρι 1 000 Ecu ανά εκατόλιτρο καθαρής αλκοόλης δεν μπορούν να μειώσουν αυτό τον εθνικό συντελεστή. Επιπλέον, τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν στα ανωτέρω προϊόντα συντελεστή ανώτερο των 1 000 Ecu ανά εκατόλιτρο καθαρής αλκοόλης δεν μπορούν να μειώσουν τον εθνικό τους συντελεστή κάτω από 1 000 Ecu.

2. Ωστόσο, το Βασίλειο της Δανίας μπορεί να διατηρήσει, μέχρι τις 30 Ιουνίου 1996, το ισχύον σύστημα φορολογίας της αλκοόλης και της αλκοόλης που περιέχεται σε άλλα προϊόντα, με την προϋπόθεση ότι η εφαρμογή του συστήματος αυτού δεν οδηγεί σε καμία περίπτωση, στην επιβολή επιβάρυνσης χαμηλότερης από εκείνη που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της παραγράφου 1 σύμφωνα με τους κανόνες της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ.

3. Εντούτοις, η Ιταλική Δημοκρατία μπορεί να διατηρήσει μέχρι τις 30 Ιουνίου 1996 το ισχύον σύστημα φορολογίας της αλκοόλης και της αλκοόλης που περιέχεται σε άλλα

(¹) ΕΕ αριθ. C 12 της 18. 1. 1990, σ. 12.

(²) ΕΕ αριθ. C 94 της 13. 4. 1992, σ. 46.

(³) ΕΕ αριθ. C 225 της 10. 9. 1991, σ. 54.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 76 της 23. 3. 1992, σ. 1.

(⁵) Βλέπε σελίδα 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

προϊόντα, το οποίο προβλέπει την εφαρμογή ενός μειωμένου συντελεστή για ορισμένες κατηγορίες, με την προϋπόθεση ότι η εφαρμογή του συστήματος αυτού δεν οδηγεί σε καμία περίπτωση, σε επιβάρυνση χαμηλότερη από εκείνη που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της παραγράφου 1, σύμφωνα με τους κανόνες της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ.

Άρθρο 4

Από την 1η Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα ενδιάμεσα προϊόντα ορίζεται σε 45 Ecu ανά εκατόλιτρο προϊόντος.

Άρθρο 5

Από την 1η Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το κρασί καθορίζεται:

- για το απλό κρασί σε 0 Ecu και
- για το αφρώδες κρασί σε 0 Ecu,

ανά εκατόλιτρο προϊόντος.

Άρθρο 6

Από την 1η Ιανουαρίου 1993, ο ελάχιστος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τη μπίρα ορίζεται σε:

- 0,748 Ecu ανά εκατόλιτρο ανά βαθμό Plato, ή
- 1,87 Ecu ανά εκατόλιτρο ανά βαθμό αλκοόλης,

τελικού προϊόντος.

Άρθρο 7

1. Η Ελληνική Δημοκρατία μπορεί να επιβάλλει μειωμένο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στις αιθυλική αλκοόλη που καταναλώνεται στους νομούς Λέσβου, Χίου, Σάμου, Δωδεκανήσου και Κυκλάδων και στα ακόλουθα νησιά του Αιγαίου πελάγους: Θάσος, Βόρειες Σποράδες, Σαμοθράκη και Σκύρος.

Ο μειωμένος συντελεστής, ο οποίος μπορεί να είναι κατώτερος από τον ελάχιστο συντελεστή, δεν μπορεί να υπολείπεται κατά περισσότερο από 50 % του κανονικού εθνικού συντελεστή που ισχύει για την αιθυλική αλκοόλη.

2. Η Ιταλική Δημοκρατία μπορεί να συνεχίζει να εφαρμόζει τις απαλλαγές και τους μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης, οι οποίοι μπορεί να είναι και κατώτεροι των ελάχιστων συντελεστών, που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 1992 επί της αλκοόλης και των αλκοολούχων ποτών τα οποία καταναλώνονται στις περιοχές της Gortizia και της κοιλάδας της Aosta.

3. Η Πορτογαλική Δημοκρατία μπορεί να συνεχίσει να επιβάλλει στις αυτόνομες περιοχές της Μαδέρας και των Αζορών μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης, οι οποίοι μπορεί να είναι κατώτεροι από τους εθνικούς συντελεστές μέχρι 50 %, στα ακόλουθα προϊόντα:

α) Μαδέρα

- κρασί που λαμβάνεται από τις καθαρές τοπικές ποικιλίες σταφυλιών που καθορίζονται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4252/88,

- ρούμι, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 4 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89, το οποίο έχει τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 και στο παράρτημα II σημείο 1 του ίδιου κανονισμού,

- λικέρ που παράγονται από υποτροπικά φυτά εμπλουτισμένα με απόσταγμα ζαχαροκάλαμου και έχουν τα χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες που καθορίζονται στο άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89.

β) Αζόρες

- λικέρ που ορίζονται στο στοιχείο ρ) της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 τα οποία παράγονται από μαρακούζα και ανανά,
- απόσταγμα (eau-de-vie) οίνου και απόσταγμα στεμφύλων σταφυλής με τα χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες που καθορίζονται στα στοιχεία δ) έως στ) της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89.

Άρθρο 8

Ανά διετία, και για πρώτη φορά στις 31 Δεκεμβρίου 1994 το αργότερο, το Συμβούλιο, δάσει σχετικής έκθεσης και, ενδεχομένως, πρότασης της Επιτροπής, εξετάζει τους φορολογικούς συντελεστές που ορίζει η παρούσα οδηγία και, αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, λαμβάνει ομόφωνα τα αναγκαία μέτρα. Στην έκθεση της Επιτροπής και κατά την εξέταση του θέματος από το Συμβούλιο, λαμβάνονται υπόψη η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ο ανταγωνισμός μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών αλκοολούχων ποτών, η πραγματική αξία των επιβαλλόμενων φόρων και οι ευρύτεροι στόχοι της συνθήκης.

Άρθρο 9

1. Η χρησιμοποιούμενη για τον καθορισμό των ειδικών φόρων κατανάλωσης ισοτιμία του Ecu έναντι των εθνικών νομισμάτων καθορίζεται μια φορά το χρόνο. Εκφράζονται οι ισοτιμίες της πρώτης εργάσιμης ημέρας του Οκτωβρίου όπως έχουν δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Οι οριζόμενοι κατά τον τρόπο αυτό συντελεστές ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου ημερολογιακού έτους.

2. Κατά την ετήσια αναπροσαρμογή που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να διατηρήσουν τους ισχύοντες ειδικούς φόρους κατανάλωσης, εφόσον η μετατροπή του ποσού του φόρου, εκφρασμένου σε Ecu, καταλήγει σε αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης, εκφρασμένου σε εθνικό νόμισμα, χαμηλότερη του πέντε στα εκατό (5%) ή χαμηλότερη των 5 Ecu, ανάλογα με το ποσό από αυτά τα δύο ποσά είναι το χαμηλότερο.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992. Τα κράτη μέλη πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με τις ουσιώδεις διατάξεις εθνικού εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα ο οποίος διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. COPE